

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2009 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział X Gospodarczy Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący : SSO Piotr Majchrzak
Sędziowie: SSO Tomasz Chojnacki

SSO Ryszard Trzebny
Protokolant: st. sekr. Sylwia Wawrzyniak

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2009 roku, w Poznaniu

na rozprawie

sprawy ze skargi DCD Habitat spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w Stęszewie

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 3 kwietnia 2009 roku, w sprawie
o sygn. akt KIO/UZP 311//09

przy udziale zamawiającego Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,
oraz przystępującej po jego stronie Fabryki Urządzeń Laboratoryjnych i Medycznych
POLON-Poznań spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Poznaniu

i przystępującego po stronie skarżącego Tadeusza Fligiera

o udzielenie zamówienia publicznego

1. oddala skargę,
2. zasądza od skarżącego DCD Habitat spółki z o.o. w Stęszewie na rzecz
zamawiającego kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego w postępowaniu odwoławczym

I/T. Chojnacki ajchrzak /-R. Trzebny

\ «oryginał należyście podpisano
'f-j Odpis sporządzono

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 3 kwietnia 2009 roku Krajowa Izba Odwoławcza po rozpoznaniu na
rozprawie w dniach 24 i 31 marca 2009 r. w Warszawie odwołania wniesionego przez DCD
Habitat Sp. z o.o., 62-060 Stęszew, ul. Mosińska 9 od rozstrzygnięcia przez zamawiającego
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, 61-712 Poznań, ul. Wieniawskiego 1 protestu z dnia 19
lutego 2009 r. przy udziale wykonawcy Tadeusz Flieger, „TAWO”, 60-277 Poznań, ul.
Grochowska 12 zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie
odwołującego i wykonawcy Fabryka Urządzeń Laboratoryjnych i Medycznych "POLON-
POZNAN" Sp. z o.o., 60-320 Poznań, ul. Bułgarska 63/69 zgłaszającego przystąpienie do

postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego, oddaliła odwołanie oraz w punkcie drugim wyroku kosztami postępowania obciążyła DCD Habitat sp. z o.o. w Stęszewie i nakazała zaliczyć na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych koszty w wysokości 4 574 zł 00 gr z kwoty wpisu uiszczonego przez DCD Habitat Sp. z o.o., 62-060 Stęszew, ul. Mosińska 9 oraz dokonać zwrotu kwoty 10426 zł 00 gr z rachunku dochodów własnych Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz DCD Habitat Sp. z o.o., 62-060 Stęszew, ul. Mosińska 9.

Krajowa Izba odwoławcza oparła rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach faktycznych i prawnych:

Odwołujący - DCD Habitat Sp. z o.o. z siedzibą w Stęszewie wniósł odwołanie od rozstrzygnięcia protestu w którym zarzucił Zamawiającemu - Uniwersytetowi im. Adama Mickiewicza z siedzibą w Poznaniu, naruszenie przepisów:

1) art. 7 ust. 1, art. 29 ust. 1 do 3, art. 30 ust. 1 do 7, art. 36 ust. 1 pkt 3 i 5, art. 93 ust. 1 pkt 7, art. 146 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych, art 5 i

2) art. 58 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 Pzp,

3) art. 3 ust. 1 i art. 15 ust. 1 pkt 3 i 5 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji,

4) art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenia dyscypliny finansów publicznych

5) art. 22 w zw. z art. 8 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia r. poprzez

1) naruszenie zasady równego traktowania wykonawców oraz prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w sposób, który utrudnia uczciwą konkurencję,

2) opisanie przedmiotu zamówienia w sposób sprzeczny z obowiązkami, jakie nakłada na Zamawiającego ustawodawca w zakresie wskazanych przepisów ustawy o nieuczciwej konkurencji i jednocześnie przez to stanowiący czyn nieuczciwej konkurencji, polegający na różnicowanym traktowaniu klienta oraz wymuszaniu na klientach wyboru określonego kontrahenta i wymuszaniu zakupu u określonego przedsiębiorcy;

3) wadliwe sporządzenie specyfikacji istotnych warunków zamówienia w części dotyczącej opisu przedmiotu zamówienia i warunków udziału w postępowaniu oraz opisu sposobu dokonywania oceny spełniania tych warunków;

4) określenie przedmiotu zamówienia oraz warunków udziału w postępowaniu w sposób naruszający zasadę uczciwej konkurencji przez zaniechanie unieważnienia postępowania, albowiem do czasu obowiązywania kwestionowanych postanowień SIWZ, jest ono obciążone wadą uniemożliwiającą zawarcie ważnej umowy w sprawie zamówienia publicznego, w konsekwencji na zasadzie związku przyczynowo - skutkowego spowodowałoby to nieważność zawartej, na podstawie wyboru najkorzystniejszej oferty, umowy w sprawie zamówienia publicznego;

5) naruszenie wskazanych przepisów k.c., przez bezprawne dokonanie czynności sprzecznej z ustawą lub mającej na celu jej obejście,

6) działanie Zamawiającego stanowiące jednocześnie złamanie zasad Konstytucji RP, stanowiących o ograniczeniu wolności działalności gospodarczej tylko w drodze ustawy i tylko ze względów na ważny interes publiczny.

W uzasadnieniu odwołania Odwołujący wskazał w przedstawionych niżej 20 punktach zarzuty dotyczące postanowień SIWZ, podając, że treść SIWZ opracowana została w taki sposób, iż pozwala złożyć ofertę tylko jednemu wykonawcy - „POLON-POZNAŃ” Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu, której jednym z właścicieli i wyłącznym dystrybutorem jest firma ALAB sp. z o.o.

Zarzuty te są wymienione kolejno w uzasadnieniu wyroku Krajowej Izby Odwoławczej:

1. Wymaganie: producent musi posiadać certyfikat systemu jakości - pkt 3.1 akapit 2, pkt 10.9.13, pkt 2 załącznika B do SIWZ.

Odwołujący stwierdza, że postanowienie to w sposób niedozwolony łączy elementy podmiotowe (warunki uczestnictwa w postępowaniu), z opisem przedmiotu zamówienia. W istocie stanowi warunek, który ma na celu tylko i wyłącznie ograniczenie dostępu do postępowania. Tym samym wnosił o wykreślenie z postanowień SIWZ wymogu posiadania przez producenta certyfikatu systemu jakości. Wskazał, że obok producentów oferty mogą także składać firmy handlowe i nie można na nich wymuszać, kto będzie ich podwykonawcą i jakie wymogi winien on spełnić. Zważywszy także należy, że Zamawiający nie może opisywać kryteriów podmiotowych odnoszących się do właściwości wykonawcy i uzależniać od ich spełnienia, oceny. Jeżeli zatem twierdziłby, że ta cecha nie jest warunkiem uczestnictwa w postępowaniu, a stanowi opis przedmiotu zamówienia, to i tak postępowanie byłoby dotknięte wadą nieważności, albowiem wystąpiłoby rażące naruszenie prawa.

2. Wymaganie: odpowiedni certyfikat zgodności oferowanych mebli z wymaganiami tych norm wydany przez niezależne laboratorium akredytowane - pkt 3.1 akapit 3, pkt 10.9.14, pkt 47 załącznika B do SIWZ).

Odwołujący stwierdzał, że przy zacytowanym opisie, wymóg akredytacji występuje, jako opisane w orzecznictwie KIO, wymaganie przesadne. Zamawiający nie ma prawa, w ocenie Odwołującego, narzucać jakie właściwości mają posiadać certyfikaty, czy też jednostki wydające certyfikaty, tym bardziej, że część warunków technicznych świadczy o konieczności odejścia od wskazanych w SIWZ norm. Zamawiający dokonał naruszenia art. 30 Pzp. Odwołujący wniósł o wykreślenie w/w postanowienia.

3. Wymaganie: szafki, stelaże, przystawki muszą posiadać deklarację i znak CE - pkt 3.1 akapit 4, pkt 10.9.15, pkt 48 załącznika B do SIWZ.

Zdaniem Odwołującego postanowienie to powinno zostać wykreślone, albowiem nie ma żadnych dyrektyw, które dotyczyłyby w/w elementów, w związku z czym wskazane elementy nie podlegają oznakowaniu CE.

4. Wymaganie: wykonawca zaprezentuje następujące pozycje z opisu asortymentowo ilościowego mebli - pkt 3.1 akapit 5, załącznik C do SIWZ.

Zdaniem Odwołującego nie ma jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia dla nałożenia na wykonawców tak wygórowanych obowiązków, które narażają ich na szkody i w sposób nieuzasadniony powiększają koszty uczestnictwa w postępowaniu. Wątpliwość tę pogłębia fakt, że kryterium oceny ofert (walory techniczne) nie odnosi się do wszystkich zażądanych elementów oraz to, że poza prezentacją mebli w ofercie muszą znaleźć się: dokumentacja techniczno-ruchowa, katalogi, zdjęcia i opisy, które mają potwierdzać zgodność oferowanych mebli z treścią SIWZ.

Z punktu widzenia kryteriów oceny ofert do przeprowadzenia oceny ofert wystarczającym jest złożenie co najwyżej:

- 1) próbek przystawki z wmontowanym zlewkiem - umożliwi ocenę licowania krawędzi zlewki z powierzchnią zlewki. Żądanie zaprezentowania całej przystawki nie ma uzasadnienia z punktu widzenia kryterium oceny ofert;
- 2) próbki ceramiki monolitycznej - umożliwi ocenę odporności chemicznej blatu ceramicznego. Żądanie zaprezentowania całego blatu jest także nieuzasadnione pod względem kryterium oceny ofert, ponadto powoduje niepotrzebny wzrost kosztów prezentacji. Odporność chemiczna próbki nie odbiega od odporności chemicznej blatu,
- 3) próbki konglomeratu kwarcowo granitowego - umożliwi ocenę wykończenia blatów konglomeratowych. Żądanie zaprezentowania całego blatu naraża potencjalnych wykonawców na niepotrzebne koszty, które nie znajdują uzasadnienia z punktu widzenia kryteriów oceny ofert. Sposób wykończenia próbki jest równoznaczny ze sposobem wykończenia całego blatu;
- 4) stelaż przysięenny, stelaż narożnikowy - te dwa elementy umożliwią ocenę stopnia

unifikacji wykonania. Dokładanie kolejnych stelaży nie ma uzasadnienia pod względem kryteriów oceny ofert;

5) szafka przejezdna, podwieszana i narożnikowa - umożliwią ocenę sposobu montażu szafek, licowania boków szafek oraz ocenę modułowości oferowanych mebli.

Pozostałe elementy prezentacji takie jak: przystawki, szafki wiszące, blaty z DURCONU, szuflady w szafkach, wsporniki półek, półki szklane, osłony stołów, gniazda elektryczne, zawory wody i inne wydają się być wymaganiami ponad miarę, albowiem nie wnoszą niczego do oceny powodując jedynie wzrost kosztów udziału w postępowaniu, tym bardziej, że kolorystyka ostatecznego zamówienia ustalana będzie dopiero po rozstrzygnięciu postępowania. Mając jednocześnie na względzie zawarte w ofercie katalogi, DTR-ki i zdjęcia Zamawiający będzie dysponował wystarczającą wiedzą na temat produktu, która to wiedza umożliwi mu stwierdzenie zgodności z SIWZ. Odwołujący wniósł o ograniczenie żądania dostarczenia próbek do w/w elementów.

5. Wymaganie: wszystkie stelaże do stołów laboratoryjnych wykonane w całości z zamkniętych kształtowników stalowych o wymiarach 30x50 mm - pkt 4, 6,7,8,9, 10,13 załącznika B do SIWZ.

Przekrój kształtownika określony w tak precyzyjny sposób, bez wyznaczenia przekroju minimalnego lub maksymalnego, czy chociażby tolerancji w zakresie wymiarów wskazuje jednoznacznie na próbę utrudniania konkurencji.

Odwołujący stwierdził, że firma „POLON-POZNAŃ” sp. z o.o., jest w chwili obecnej jedynym producentem korzystającym z profilu stalowego o tym przekroju.

Znakomita większość producentów krajowych, jak i zagranicznych korzysta z profilu stalowego o przekroju 60x30 mm i więcej. Takie rozwiązanie gwarantuje większą stabilność i trwałość oferowanych stelaży pozostając praktycznie bez wpływu na walory użytkowe i estetyczne oferowanych mebli. Ograniczenie przekroju profilu do wartości podanych w SIWZ może świadczyć o próbie utrudniania konkurencji lub nawet o zмовie pomiędzy

Zamawiającym, a jednym z wykonawców. Odwołujący żądał zatem dopuszczenia większych przekroi kształtownika zgodnie z uzasadnieniem powyżej;

6. Wymaganie: stelaże z elementów łączonych podczas montażu w miejscu docelowego użytkowania - pkt 6 załącznika B do SIWZ.

Zdaniem Odwołującego, absurdalnym jest fakt, że Zamawiający stawia wymagania w stosunku do technologii montażu i to takie wymagania, które są kompletnie nieistotne z punktu widzenia właściwości funkcjonalnych oferowanego wyposażenia. Łączenie elementów stelaża na miejscu docelowego użytkowania jest próbą narzucenia wykonawcom sposobu planowania dostawy, rozwiązań logistycznych, a także samej procedury montażu. Celem tego punktu jest faworyzowanie jednego z wykonawców - firmy „POLON-POZNAŃ” Sp. z o.o., który z racji lokalizacji zakładu produkcyjnego w pobliżu miejsca montażu oferowanego wyposażenia, posiada przewagę konkurencyjną nad pozostałymi wykonawcami. Miejsce łączenia stelaży nie ma istotnego znaczenia z punktu widzenia użytkownika mebli. Ponadto, tego typu wymóg eliminuje możliwość łączenia elementów stelaży z użyciem technologii spawania, co ogranicza krąg potencjalnych wykonawców. Żądanie Odwołującego - wykreślenie wskazanego postanowienia

7. Wymaganie: poprzeczki stelaży (wykonane z zamkniętych kształtowników 30x50 mm) muszą być wyposażone w nierdzewne, metalowe gwintowane złączki umożliwiające podwieszanie szafek o różnych rozmiarach i w różnych konfiguracjach - pkt 10 załącznika B do SIWZ.

Odwołujący stwierdził, że jest to kolejna próba narzucenia konkretnego rozwiązania technologicznego faworyzującego konkretnego producenta.

„POLON-POZNAŃ” Sp. z o.o. jest jedynym polskim producentem korzystającym z tego rozwiązania. Rozwiązanie oparte o system nitonakrętek eliminuje pozostałe rozwiązania stosowane na rynku mebli laboratoryjnych. To konkretne rozwiązanie nie gwarantuje

odpowiedniej funkcjonalności, albowiem nie gwarantuje swobodnej zmiany miejsca zawieszenia szafki ograniczając tę zmianę tylko do miejsc, w których umieszczone są nitonakretki. Zamawiający nie daje uzasadnienia funkcjonalnego tego rozwiązania, z czego można wnioskować, że jedynym celem postawienia takiego wymogu jest utrudnienie konkurencji. Żądanie Zamawiającego sprowadzało się do dopuszczenia także innych rozwiązań technologicznych w/w problemu, np. zastosowanie otwartego kształtownika poprzeczki i systemu szafek ze zintegrowanymi ślizgami umożliwiającymi płynną regulację miejsca zawieszenia.

8. Wymaganie: korpusy szafek spawane lub zgrzewane przed malowaniem - pkt 26 załącznika B do SIWZ.

W ocenie Odwoływającego, wymóg zgrzewania lub spawania przed malowaniem jest wymogiem nieuzasadnionym pod względem poprawności technologicznej i jest próbą faworyzowania jednego wykonawcy - „POLON-POZNAŃ” Sp. z o.o. Uzasadnienie Odwoływającego - proces zgrzewania lub spawania wiąże się z utlenianiem stali, a więc z założenia jest potencjalnym ogniskiem korozji (stal to różnego rodzaju tlenki i wodorotlenki żelaza), stal spawana w miejscu spawu jest bardziej narażona na korozję z powodu zmiany struktury materiału. Ponadto skuteczność pokrywania powłoką lakierniczą (w technologii malowania proszkowego) powierzchni spawów jest znacznie niższa niż w przypadku pozostałych powierzchni, w związku z czym bardzo często miejsca te są dodatkowo bardziej narażone na wpływ warunków atmosferycznych, a co za tym idzie na korozję. Biorąc więc pod uwagę walory techniczne, użytkowe oraz trwałość oferowanych rozwiązań, Zamawiający wymaga zaoferowania mebli o gorszym standardzie, eliminując jednocześnie rozwiązania poprawne i gwarantujące wyższą trwałość (np. nitowanie pomalowanych wcześniej elementów). Zdaniem Odwoływającego, warunek ten został sformułowany jedynie na podstawie obserwacji mebli konkurencyjnej firmy „POLON-POZNAŃ” Sp. z o.o. przedstawionych jako prezentacja w ramach poprzednich edycji niniejszego postępowania i ma na celu jedynie wyeliminowanie rozwiązań konkurencyjnych. Odwoływający wniósł o wykreślenie w/w postanowienia.

9. Wymaganie: boki i plecy szafek (płaszcz) wykonane z jednego U-kształtowanego kawałka blachy, bez łączenia w pionowych narożnikach (dopuszcza się jedynie wykonanie szafki narożnikowej z dwóch kawałków blachy) - pkt 26 załącznika B do SIWZ.

Odwoływający podał, że technologia wskazana w SIWZ wskazuje na konkretnego producenta - „POLON-POZNAŃ” Sp. z o.o., co uprawdopodobnia tezę umowy pomiędzy Zamawiającym, a jednym z wykonawców. Co więcej odstąpienie od tego wymogu w przypadku szafki narożnikowej tylko wzmocnia to prawdopodobieństwo albowiem „luzuje się zapis w miejscu, w którym sprawia to trudność technologiczną wspomnianemu producentowi”. Wykonanie szafki z jednego bądź wielu kawałków nie ma żadnego znaczenia z punktu widzenia funkcjonalności, czy trwałości. Ponadto Zamawiający „luzując” ten warunek w przypadku szafki narożnikowej potwierdził tylko, że nie jest to dla niego warunek konieczny. Kolejnym argumentem podważającym zasadność tego typu rozwiązania jest fakt, że opisane korpusy mają być pokrywane powłoką lakierniczą w procesie malowania proszkowego. Malowanie proszkowe U-kształtanych czy też generalnie zamkniętych powierzchni jest utrudnione ze względu na zjawisko Faradaya powodujące; znaczne problemy z równomiernym nakładaniem powłoki we wnętrzu takiego korpusu i niesie za sobą znaczące ryzyko niewłaściwego zabezpieczenia szafki przed wpływem zewnętrznych warunków atmosferycznych. Sformułowanie tego wymogu ogranicza w sposób znaczący krąg potencjalnych wykonawców nie gwarantując w zamian żadnych dodatkowych korzyści z wykorzystania tej technologii przez Zamawiającego. Jest to kolejna próba faworyzowania konkretnego wykonawcy. Żądanie - wykreślenie w/w postanowienia.

10. Wymaganie: konstrukcja korpusów samonośna - bez ram wewnętrznych - pkt 26 załącznika B do SIWZ.

Stanowisko Odwoływającego - formułowanie w/w wymogu nie niesie za sobą żadnej korzyści funkcjonalnej, jest to jedynie element utrudniający konkurencję.

Istnienie niezależnej, wewnętrznej ramki lub jej zintegrowanie z korpusem, jak to ma miejsce w przypadku produktów firmy „POLON-POZNAŃ” Sp z o.o., nie ma żadnego wpływu na

funkcjonalność szafki. Jedynym celem jest uderzenie w rozwiązania technologiczne stosowane przez reprezentowaną przez Odwołującą się firmę, z którymi to rozwiązaniami Zamawiający zapoznał się podczas poprzednich edycji niniejszego postępowania. Świadczyć to może o znowie pomiędzy Zamawiającym a firmą „POLON-POZNAN” Sp. z o.o. (ALAB Sp. z o.o.), które to firmy również brały udział we wspomnianych postępowaniach i których rozwiązania technologiczne są bezkrytycznie faworyzowane w niniejszej SIWZ. Żądanie - dopuszczenia także innych rozwiązań technologicznych w/w problemu.

11. Wymaganie: perforacje służące do zmiany wysokości zawieszenia półki osłonięte wymienną osłoną z tworzywa sztucznego - pkt 27 załącznika B do SIWZ.

Odwołujący stwierdził, że Zamawiający narzuca konkretne rozwiązanie techniczne, stosowane wyłącznie przez „POLON-POZNAN” Sp. z o.o., które to rozwiązanie zawęża drastycznie potencjalny krąg wykonawców. Brak przy tym wskazania, jakie funkcje użytkowe ma zapewnić zastosowanie takiego, a nie innego rozwiązania technicznego. Zamawiający zawierając w SIWZ wymaganie zastosowania perforacji do zmiany wysokości zawieszenia półek, narzucił konkretne rozwiązanie techniczne zgodne z technologią stosowaną przez jednego producenta. Wydaje się, że zamiast opisywać konkretne rozwiązania techniczne Zamawiający powinien skupić się na funkcjach, jakie dany element powinien zapewniać, w tym przypadku możliwość regulacji wysokości półek. Wpisany parametr jest próbą odcięcia produkowanych przez Odwołującego alternatywnych rozwiązań, eliminujących konieczność stosowania perforacji i wykorzystania rozwiązania bardziej funkcjonalnego (rowka montażowego), które gwarantuje możliwość płynnej regulacji wysokości zawieszenia półki. Z oferowaną przez Odwołującego technologią Zamawiający miał okazję zapoznać się w przypadku poprzednich edycji tego postępowania i wydaje się, że zawarcie tego postanowienia w obecnej SIWZ, ma na celu jedynie eliminację Odwołującego z prowadzonego postępowania, co świadczy o potencjalnym istnieniu znowy pomiędzy Zamawiającym, a konkurencyjnym „POLON-POZNAN” Sp. z o.o. Żądanie -dopuszczenia co najmniej sugerowanych rozwiązań technologicznych w/w problemu.

12. Wymaganie: wsuwany od góry profil czołowy przystawki (perforowany, służący do zawieszania np. półek) wyposażony w wymienną wkładkę z tworzywa sztucznego - pkt 30 załącznika B do SIWZ.

Odwołujący podał: powyższe stanowi narzucenie konkretnego rozwiązania technicznego, stosowanego wyłącznie przez „POLON-POZNAŃ” Sp. z o.o. bez uzasadnienia funkcjonalnego. Stosowanie perforacji do zawieszania półek omówione zostało powyżej. W przypadku przystawki doszedł kolejny absurdalny parametr, a mianowicie możliwość wysuwania perforowanego profilu czołowego, które nie ma uzasadnienia w zakresie funkcjonalnego rozwiązania. Wysunięcie omawianego profilu powoduje jedynie upośledzenie walorów użytkowych elementu przystawki nie pociągając za sobą żadnych korzyści funkcjonalnych. Świadczy to o porozumieniu pomiędzy Zamawiającym, a „POLON-POZNAŃ” Sp. z o.o. Żądanie - dopuszczenia także innych rozwiązań technologicznych w/w problemu.

13. Wymaganie: przystawki wykonane bez użycia materiałów drewnopodobnych i polipropylenu - pkt 31 SIWZ.

W ocenie Odwołującego - wykluczenie polipropylenu z konstrukcji nie znajduje żadnego uzasadnienia, szczególnie, kiedy jednocześnie dopuszcza się wkładki z PCV. Polipropylen jest materiałem obojętnym chemicznie, znajdującym szereg zastosowań w laboratorium, znacznie przewyższającym parametrami chociażby PCV. Jego eliminacja z konstrukcji przystawki nie znajduje praktycznego uzasadnienia, a jest wynikiem próby eliminowania rozwiązania stosowanego przez Odwołującego (wymienna wkładka pokrywająca rowek do montażu wsporników półki wykonana jest z polipropylenu), z którym to rozwiązaniem Zamawiający zapoznał się podczas poprzednich edycji postępowania, co jest jawną próbą ograniczania konkurencji. Żądanie - dopuszczenia także innych rozwiązań technologicznych w/w problemu.

14. Wymaganie: Boki przystawek wykonane w formie kolumn o przekroju prostokątnym 150x50 mm, zabudowane obustronnie (po każdej stronie kolumny), na całej wysokości, wsuwanymi od góry osłonami stalowymi (montowane bez użycia śrub - łatwe w montażu i

demontażu przez użytkownika), w których Osadzono osprzęt elektryczny (gniazda, wyłączniki i zabezpieczenia przeciwporażeniowe). Metalowe osłony instalacyjne w pionowych kolumnach przystawek muszą być montowane w sposób umożliwiający zmianę wyposażenia kolumny (np. zwiększenie liczby gniazd elektrycznych, montaż dodatkowych wyłączników, montaż gniazd elektrycznych od zewnętrznej strony kolumny, zamiany poszczególnych osłon ze strony zewnętrznej na wewnętrzną itp.) bez potrzeby demontażu całego zestawu laboratoryjnego (dopuszcza się tylko zdejmowanie półek). Przystawki muszą posiadać zabezpieczenie przeciwporażeniowe (wyłącznik nadprądowy) i wszystkie elementy metalowe połączone przewodem wyrównawczym. Kolumny przystawek muszą umożliwiać wprowadzenie od góry dodatkowych przewodów instalacyjnych (np. elektrycznych lub komputerowych) lub rur instalacyjnych (np. dostarczających wodę destylowaną); efektywny przekrój wewnętrzny kolumny przystawki musi być nie mniejszy niż 4,5 cm x 10 cm - pkt 34 załącznika B do SIWZ. Odwołujący podał, że wszystkie te parametry wskazują jednoznacznie na produkt firmy „POLON-POZNAŃ” Sp. z o.o., większość z nich nie ma żadnego uzasadnienia funkcjonalnego i jest jedynie oczywistą próbą ograniczenia konkurencji i dowodem na porozumienie pomiędzy Zamawiającym, a wskazanym wykonawcą.

15. Wymaganie: w stalowych panelach instalacyjnych - osłonach o szerokości minimum 10 cm, montowanych bez użycia śrub, osłony wsuwane od góry. Osprzęt elektryczny nie może odstawać od powierzchni panelu więcej niż 5,5 cm - pkt 35 załącznika B do SIWZ. Odwołujący podniósł, że zasadność montowania paneli instalacyjnych bez użycia śrub została oprotestowana i uzasadniona powyżej, natomiast ograniczenie szerokości panela do minimum 10 cm nie znajduje potwierdzenia z punktu widzenia przenoszanej przez niego funkcji czyli możliwości zainstalowania w nim osprzętu elektrycznego. Szerokość minimum 10 cm nie wynika z funkcji przenoszanej przez panel, lecz jedynie stanowi wskazanie na technologię stosowaną przez „POLON-POZNAŃ” Sp. z o.o. i jest przejawem utrudniania konkurencji. Osprzęt elektryczny może być z powodzeniem zainstalowany w panelu o szerokości 7 cm, a funkcjonalność obu rozwiązań jest w pełni porównywalna. Poza tym wymaganie odnośnie śrub, wkrętów i nitów też jest tym bardziej bezzasadne, że przystawka, a w szczególności jej część podstołowa jest kompletnie niedostępna i nie jest widoczna dla użytkownika podczas codziennej pracy, w związku z czym nie ma podstaw do formułowania tak daleko idącego wymagania, chyba że jego celem jest ograniczenie kręgu potencjalnych wykonawców. Żądanie - wprowadzenie tolerancji wymiarów do tego elementu zgodnie z przedstawionym uzasadnieniem.

16. Wymaganie: Możliwość regulacji (przez użytkownika) wysokości położenia elementu łączącego dwie kolumny przystawki (blaciku) do pracy siedzącej lub stojącej, a także do różnych grubości blatów laboratoryjnych - pkt 37 załącznika B do SIWZ. W ocenie Odwołującego, w tym przypadku występuje żądanie zaoferowania funkcji, z której Zamawiający nie ma możliwości skorzystania.

Podobnie, jak w przypadku osłon w przystawkach, tak i w przypadku blaciku, możliwość samodzielnej regulacji pozostaje jedynie wirtualna, albowiem zamontowanie w blaciku instalacji wodnej, gazowej lub innej spowoduje, że zmiana wysokości zawieszenia takiego blacika będzie realizowalna tylko przy wsparciu fachowego serwisu, a to ze względu na konieczność przerabiania instalacji wodnej, kanalizacyjnej, gazowej czy innej, zasilającej umieszczone w blaciku zawory i zlewki. Tak więc możliwość zmiany zawieszenia blacika jest w praktyce istotna tylko na etapie produkcji (celem ujednoczenia oferowanych produktów) i jest kompletnie nieistotna z punktu widzenia funkcjonalności oferowanego rozwiązania. Zawarcie takiego parametru związanego bardziej z technologią produkcji niż rzeczywistymi walorami użytkowymi stanowi podstawę do podejrzenia o utrudnianie konkurencji. Żądanie - wykreślenia w/postanowienia.

17. Wymaganie: naprzeciwległe półki na stanowiskach wyspowych połączone ze sobą, bez ograniczników - pkt 39 załącznika B do SIWZ.

Zdaniem Odwołującego, w tym przypadku zachodzi sprzeczność z postanowieniami SIWZ. Brak ograniczników nie jest zgodny z punktem 5 normy PN-EN 13150 atestu na zgodność, z którą zgodności wymaga Zamawiający. Cytat z normy: „Gdy półki stołu roboczego nie przylegają do ściany, ich krawędzie tylne i nieosłonięte końce należy zaopatrzyć w listwę zabezpieczającą o wysokości co najmniej 30 mm”. Żądanie - wykreślenia w/w określenia,

względnie wykreślenia wymagania deklaracji zgodności z przytoczoną normą a co za tym idzie, wycofania się z wymogu przedstawienia certyfikatu wydanego przez laboratorium akredytowane.

18. Wymaganie: Kolumny przystawek muszą posiadać prowadnice do wsuwania osłon oddzielających naprzeciwległe stanowiska pracy w taki sposób, aby media były dostępne tylko z jednej strony (z możliwością zmiany dostępu stron do mediów) - pkt 40 załącznika B do SIWZ.

Odwolujący stwierdził - w tym przypadku następuje wskazanie na konkretne rozwiązanie techniczne stosowane przez jednego wykonawcę, nieuzasadnione albowiem zamontowanie osłony tak czy inaczej wymaga ingerencji serwisu, a w takim przypadku istnienie prowadnicy nie ma żadnego znaczenia. Ponadto, przedmiotem postępowania nie są usługi serwisowe, lecz jedynie dostawa i montaż mebli. Żądanie - wykreślenia w/w postanowienia.

19. Wymagania: załącznik A do SIWZ - specyfikacja asortymentowa.

Odwolujący podał, że w specyfikacji zawarte są elementy, które są charakterystyczne tylko i wyłącznie dla linii mebli „POLON-POZNAŃ” Sp. z o.o. Gabaryty niektórych elementówumeblowania są niezgodne z normą PN-EN 13150, na zgodność, z którą wystawiony i załączony do oferty winien być odpowiedni atest.

Odwolujący żądał usunięcia ze specyfikacji asortymentowej elementów o charakterze technologicznym, wskazujących na rozwiązania techniczne stosowane przez „POLON-POZNAŃ” Sp. z o.o.

20. Zestawienie wszystkich parametrów wskazuje jednoznacznie na konkretnego wykonawcę. Uwagi, zgłoszone do SIWZ dotyczą parametrów jednoznacznie wskazujących na konkretnego producenta „POLON-POZNAŃ” Sp. z o.o. Ponadto, co znamienne, to także na zasadzie kumulacji pozostałe parametry również są zaskakująco zbieżne ze stosowaną przez wspomnianego producenta technologią. Chodzi o takie parametry jak:

- 1) grubość blachy stosowanej do produkcji szafek (1 mm, gdzie np. blacha o grubości 0,7 mm w tym zastosowaniu jest co najmniej równoważna),
 - 2) grubość ściany tylnej w szafkach laminowanych (12 mm, podczas gdy grubość pozostałych ścian to minimum 18 mm - jest to także parametr zgodny z technologią „POLON-POZNAŃ” Sp. z o.o.),
 - 3) głębokość szafek podstołowych (500 mm, podczas gdy ogólnie przyjętą normą wynikającą z optymalizacji rozkroju materiału wyjściowego jest 480 mm),
 - 4) wysokość szafek podstołowych (150 -160mm nad podłożem, podczas gdy ogólnie przyjętą normą wynikającą z optymalizacji rozkroju materiału wyjściowego jest 180 -190 mm).
- Odwolujący podkreślił, że wskazane parametry techniczne odzwierciedlają precyzyjne opisy konkretnych rozwiązań technicznych wskazujących na konkretnego wykonawcę, bez jakiegokolwiek uzasadnienia funkcjonalnego. Ponadto wiele parametrów technicznych kładzie nacisk na potencjalne możliwości samodzielnej rozbudowy oferowanego wyposażenia, jednak wiele z nich wydaje się być mocno wątpliwych, a ich jedyną racją bytu jest utrudnianie konkurencji.

Podniósł, że takie połączenie ze sobą wskazanych elementów pozwala złożyć ofertę tylko jednej firmie. Opisane wymogi nie znajdują usprawiedliwienia i polegają na żądaniu parametrów unikalnych, nie usprawiedliwionych potrzebami Zamawiającego, albowiem w takim samym stopniu może on zadowolić się i wypełnić zakładane cele poprzez rozwiązania w pełni równoważne.

W konkluzji odwołania, Odwołujący wniósł o:

- 1) dokonanie modyfikacji SIWZ w sposób opisany w odwołaniu, tj. poprzez wykreślenie kwestionowanych postanowień,
- 2) ewentualnie, jeżeli Zamawiający uzna, że niemożliwym jest zadośćuczynienie żądaniu w

sposób powyżej opisany, to Odwołujący wnosił o unieważnienie postępowania, jako obciążonego wadą.

Jednocześnie w złożonym proteście Odwołujący wykazał naruszenie swojego interesu prawnego poprzez podanie, że działania Zamawiającego polegające na sporządzeniu dokumentacji przetargowej w sposób rażący, są sprzeczne z prawem, co ma decydujący wpływ na uniemożliwienie ubiegania się o przedmiotowe zamówienie publiczne na zasadach równości i uczciwej konkurencji. Zmiana/wykreślenie kwestionowanych postanowień w sposób powyżej opisany, pozwoli doprowadzić do stworzenia stanu zgodnego z prawem i umożliwi Odwołującemu ubieganie się o zamówienie publiczne, które leży w jego sferze zainteresowania.

Zamawiający oddalił w całości protest podając, że zarówno opisanie przedmiotu zamówienia, także warunków udziału w postępowaniu i sposobu oceny ich spełnienia, jest zgodne z przepisami Pzp i wydanego na jej podstawie rozporządzenia w sprawie rodzajów dokumentów. Stwierdził, że jak najbardziej zasadne i mające oparcie w treści wskazanego rozporządzenia jest żądanie dołączenia do oferty odpowiednich zaświadczeń oraz próbek zamawianej dostawy. Opisujący certyfikat jakości producenta w tych ramach się mieści. Przepisy rozporządzenia stanowią, że można żądać zaświadczenia niezależnego podmiotu zajmującego się poświadczaniem zgodności działań wykonawcy z normami jakościowymi, jeżeli zamawiający odwołują się do systemów zapewniania jakości opartych na odpowiednich normach europejskich. Akredytacja laboratorium jest warunkiem koniecznym dla potwierdzenia zgodności oferowanych mebli z normami PN-EN 13150 i 14727.

W oddaleniu protestu Zamawiający podtrzymał postanowienia SIWZ nieco je modyfikując; podał bowiem, że znak CE dotyczy całych zestawów jednocześnie rezygnując ze znakowania szafek będących częścią stołu. Stwarza to więc przekonanie, że argumenty podane w proteście posłużyły Zamawiającemu do doprecyzowania treści SIWZ.

Krajowa Izba Odwoławcza uznała, że Odwołujący legitymuje się posiadaniem interesu prawnego wnosząc odwołanie, zarówno w rozumieniu przepisu art. 179 ust. 1 Pzp, jak i w szerszym rozumieniu, wynikającym z interpretacji wskazanego przepisu w zestawieniu z treścią art. 1 ust. 3 zd. 1 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane. Stosownie do tego przepisu, Państwa Członkowskie zapewniają, by procedury odwoławcze dostępne były każdemu podmiotowi, który ma lub miał interes w uzyskaniu danego zamówienia publicznego, w przypadku, gdy taki podmiot doznał uszczerbku lub zagraża mu doznanie uszczerbku w wyniku domniemanego naruszenia przepisów. „Artykuł 1 ust. 3 dyrektywy dotyczy przede wszystkim niezadowolonych przedsiębiorców, którzy uczestniczyli w przetargu prowadzonym z naruszeniem norm prawnych i nie wygrali kontraktu lub, którzy nie zostali dopuszczeni do uczestnictwa w przetargu w wyniku niezgodnego z prawem działania zamawiającego. Z powyższego wynika, że z treści art. 179 ust. 1 Pzp, jak i szerszej interpretacji pojęcia interesu, wynikającego z art. 1 ust. 3 dyrektywy, interes wykonawcy w każdym przypadku łączony jest z niemożnością uzyskania zamówienia i w toku postępowania okoliczność ta musi być wykazana, gdyż jest to przesłanka materialnoprawna przesądzająca o skuteczności wniesienia odwołania, czy innego środka ochrony prawnej. Wykazanie interesu w uzyskaniu zamówienia, sprowadza się w istocie do wykazania przez Odwołującego naruszenia przepisów ustawy oraz związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy naruszeniem ustawy, a niemożnością uzyskania zamówienia.

Zgodnie z treścią art. 191 ust. 1a Pzp, do uwzględnienia przez KIO rozpoznawanego odwołania, niezbędne jest wykazanie przez Odwołującego, po pierwsze, naruszenia przepisów ustawy przez Zamawiającego, po drugie, wykazania, że naruszenie ma wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania.

W toku składanych wyjaśnień podczas rozprawy, Odwołujący jednoznacznie stwierdził, że przedmiotowe zamówienie, według opisu i określenia przedmiotu zamówienia wynikającego z SIWZ, jest w stanie wykonać każdy wykonawca, który produkuje meble stalowe. Odwołujący jest producentem mebli stalowych i oświadczył, że jest w stanie w 90 %

wykonać przedmiot zamówienia. Jedyne 10% jest niemożliwe do wykonania na skutek opracowania SIWZ w zakresie podniesionym w proteście i w odwołaniu. W tej części, bez zmiany technologii oraz parku maszynowego, nie jest w stanie wykonać zamówienia, wyłącza ze swoich możliwości wykonanie mebli według opisu wynikającego z pkt 27 i 30 załącznika B do SIWZ, o treści: perforacje służące do zmiany wysokości zawieszenia półki osłonięte wymienną osłoną z tworzywa sztucznego; wsuwany od góry profil czołowy przystawki. Odwołujący podał także, że jego celem jest sprzeciwienie się Zamawiającemu w zakresie narzucenia sposobu łączenia poszczególnych elementów szafek. Dowody przedstawione przez Zamawiającego i Przystępującego po jego stronie „POLON-POZNAN” Sp. z o. o., - między innymi dokumentacja stanowiąca część ofert złożonych przez Odwołującego w postępowaniu prowadzonym przez Uniwersytet Łódzki i w poprzednio prowadzonych postępowaniach przez Zamawiającego, jednoznacznie potwierdzają, że Odwołujący składając wówczas wiążące oświadczenia woli, stanowiące zobowiązującą deklarację ofertową proponował rozwiązania technologiczne w wykonaniu mebli (przedmiotu zamówienia) w taki sposób, jak określono w aktualnej SIWZ, która stanowi dokumentację prowadzonego postępowania. Zawarty w dokumentacji opis, Odwołujący podważa zarówno w proteście, jak i odwołaniu, przypisując Zamawiającemu naruszenie przepisów Pzp, ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, k.c., ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych oraz zasad konstytucyjnych.

Pomimo sugestii wynikających ze składanych przez Odwołującego wyjaśnień w toku rozprawy, iż deklaracje zawarte w przywoływanych przez stronę przeciwną ofertach, złożonych w poprzednich postępowaniach, nie miały stanowić zobowiązania stanowczego, Odwołujący odmówił w toku rozprawy jednoznacznego potwierdzenia tego faktu, poprzez złożenie oświadczenia do protokołu.

Przystępujący po stronie Odwołującego - Tadeusz Flieger, „TAWO”, poparł w większości stanowisko Odwołującego, jednakże w kilku przypadkach wskazał możliwość wykonania zamówienia, zwracając jedynie uwagę na uciążliwość związaną z ewentualną zmianą technologii.

W ocenie KIO, Zamawiający będąc uprawnionym do opisanego przedmiotu zamówienia w taki sposób, by spełniał jego specyficzne potrzeby i oczekiwania, wykazał w toku rozprawy uzasadnienie dla przedstawionego sposobu opisanego przedmiotu zamówienia i wymagań określonych w SIWZ, dotyczących procesu i technologii wykonania zamówienia. W szczególności wykazał, iż uzasadnione są wymogi dotyczące przedmiotu zamówienia w zakresie obowiązku zastosowania opisanych materiałów, jak i technologii wykonania zamówienia, ze względu na użytkową specyfikę mebli. Racjonalność żądania Zamawiającego została zobjektywizowana oraz właściwie opisana. Zamawiający wykazał bowiem, że jego celem jest zapewnienie prawidłowego procesu prowadzenia badań laboratoryjnych i odpowiednich warunków dokonywania badań krwi, izolacji DNA, RNA, a także spełnienia wymogów zaostrzonego reżimu w zakresie bhp.

KIO stwierdziła, że Odwołujący nie podważył w sposób wystarczający, by zostały spełnione przesłanki uwzględnienia odwołania, opisu przedmiotu zamówienia i pozostałych zakwestionowanych wymagań określonych w SIWZ, w szczególności przez zamieszczenie parametrów opisanych w załączniku B do SIWZ (wymagania techniczne i jakościowe dotyczące mebli laboratoryjnych), a także w załączniku (A) - ilościowym i asortymentowym mebli dla Instytutu Biologii Molekularnej i Biotechnologii.

Żądanie posiadania certyfikatu systemu jakości, potwierdzającego, iż podmiot spełnia wymagania w tym zakresie w toku produkcji mebli, certyfikatu zgodności oferowanych mebli z wymaganiami norm, wydanego przez niezależne laboratorium akredytowane, a także wymóg legitymowania się posiadaniem deklaracji i znaku CE (szafki, stelaże, przystawki, a po wyjaśnieniu Zamawiającego, tylko komplety mebli składające się z podanych elementów) - pkt 3.1 akapit 2, pkt 10.9.13. SIWZ, pkt 2 załącznika B do SIWZ; pkt 3.1 akapit 3, pkt 10.9.14 SIWZ, pkt 47 załącznika B do SIWZ; pkt 3.1 akapit 4, pkt 10.9.15 SIWZ, pkt 48 załącznika B do SIWZ (zarzuty nr 1, 2, 3 odwołania), nie jest nieuprawnionym żądaniem Zamawiającego, w szczególności w sytuacji, gdy Odwołujący nie udowodnił naruszenia wskazanych przepisów prawnych, a sam posiada certyfikat ISO 9001:2000 dotyczący systemu zarządzania jakością w zakresie projektowania, produkcji oraz dostawy mebli

laboratoryjnych i deklarację zgodności, certyfikat wewnętrznej kontroli jakości nr KJ043/03/09 wystawioną w dniu 1.03.2009 r., w której Odwołujący deklaruje, że produkt w postaci mebli laboratoryjnych, opisany w deklaracji, jest zgodny z zasadniczymi wymaganiami dyrektywy UE (dokumenty te zostały ujawnione przez Zamawiającego). Krajowa Izba Odwoławcza podkreśliła, iż na zakończenie rozprawy Odwołujący stwierdził, że dla niego „kluczowym zagadnieniem w toku postępowania odwoławczego jest wymóg CE i wystawka, której wstępnie szacowany koszt przekroczy 20 000 zł.”

Prezentacja mebli mająca miejsce podczas otwarcia ofert - wystawka, jest przyjętą w dostawie specjalistycznych urządzeń, metodą częściowej oceny ofert, a także dokonania przeglądu możliwości produkcyjno - dostawczych wykonawcy.

W toku prowadzonego postępowania Odwołujący potwierdził, że co do zasady, nie kwestionuje obowiązku dokonania prezentacji, jedynie kwestionuje jej zakres i uznał, że zakres opisany w załącznikach wskazanych w SIWZ, powinien być dostosowany do zakresu rzeczowego ocenianego w granicach kryterium oceny ofert - ocena techniczna o znaczeniu 20%.

W ocenie KIO, żądanie Zamawiającego nie jest ani nieuzasadnione, ani przesadne, zważywszy na niewielki koszt prezentacji w stosunku do ceny przedmiotu zamówienia (Przystępujący „POLON-POZNAN” Sp. z o.o. koszt prezentacji określił na kwotę 5 000 zł.), w zestawieniu z korzyściami wynikającymi z zastosowania metody - bezpośredniego oglądu oferowanego przedmiotu zamówienia, przez jego użytkowników (pkt 3.1 akapit 5 załącznika C do SIWZ, zarzut nr 4 odwołania).

Żądanie zastosowania zamkniętych kształtowników stalowych o wskazanych przekrojach i wymiarach, wyposażenia poprzeczek stelaży w nierdzewne, metalowe i gwintowane złączki (pkt 4,6,7,8,9,10,13 załącznika B do SIWZ, zarzut nr 5 i 7 odwołania) - ma uzasadnienie w konieczności zabezpieczenia przez użytkownika (Zamawiającego), podwieszenia szafek o różnych wymiarach i w takiej konfiguracji, jaka jest mu niezbędna.

Łączenie stelaży z elementami składowymi w miejscu ich docelowego zainstalowania, tj. w siedzibie Zamawiającego, a konkretnie w pomieszczeniach, gdzie będą eksploatowane (pkt 6 załącznika B do SIWZ, zarzut nr 6 odwołania), zapewnia w ocenie KIO, uprawnione wymaganie Zamawiającego zachowania tzw. modułowości.

Łączenie korpusów szafek poprzez spawanie lub zgrzewanie przed malowaniem (pkt 26 załącznika nr B do SIWZ, zarzut nr 8 odwołania), jest logicznie uzasadnione, co zresztą przyznał Odwołujący w toku rozprawy. Stwierdził, że jego celem jest uzyskanie zmiany stanowiska Zamawiającego (złamanie wymogu) w przedmiocie żądania technologii spawania lub zgrzewania, na rzecz nitowania. Prezentowana podczas rozprawy przez Odwołującego szafka, o łączeniach, zgodnie z twierdzeniem Odwołującego, dokonanych technologią nitowania, nie przekonała składu orzekającego o zasadności zmiany technologii wskazanej w SIWZ, zwłaszcza wobec wiarygodnej negatywnej oceny dokonanej przez Przystępującego - „POLON-POZNAN” Sp. z o.o. Żądanie wykonania szafek (boki i plecy) z U-kształtnej kawałka blachy (pkt 26 załącznika B do SIWZ, zarzut nr 9 odwołania) - uzasadnia oczekiwane przez Zamawiającego osiągnięcie trwałości i stabilności mebli. Konstrukcja korpusów samonośna - bez ram wewnętrznych, wsuwany od góry profil czołowy przystawki - perforowany z wymienną wkładką z tworzywa sztucznego oraz perforacje służące do zmiany wysokości zawieszenia półki osłonięte wymienną osłoną z tworzywa sztucznego (pkt 26, 27, 30 załącznika B do SIWZ, zarzuty nr 10, 11 i 12), jest to wymóg uzasadniony ze względu na funkcjonalność, estetykę, a przede wszystkim ze względu na reżim laboratoryjny. Wyłączenie materiałów drewnopodobnych i z polipropylenu, na rzecz PCV (pkt 31 załącznika B do SIWZ, zarzut nr 13 odwołania), ma uzasadnienie z uwagi na bezpieczeństwo przeciwpożarowe i możliwość dłuższej eksploatacji (PCV nie pali się, a przede wszystkim nie kruszeje w takim czasie, jak polipropylen). Prostokątne kolumny tworzące boki przystawek o odpowiednim przekroju (pkt 34 załącznika B do SIWZ, zarzut nr 14 odwołania), uzasadnione zostały wymiarami montowanych gniazdek elektrycznych. Montowanie paneli instalacyjnych bez użycia śrub oraz możliwość regulowania położenia blaciku przez użytkownika, a także wyeliminowanie ograniczników przy połączeniu naprzeciwległych półek na stanowiskach wyspowych oraz posiadanie prowadnic do wsuwania osłon oddzielających naprzeciwległe

stanowiska pracy (dostępność mediów z jednej strony), pkt 35, 39, 40 załącznika B do SIWZ, zarzut nr 15,17,18 odwołania, uzasadnione jest specyficznym eksploataowaniem mebli. Odwołujący podnosił wielokrotnie w odwołaniu i w toku rozprawy, przy wsparciu Przystępującego Tadeusz Fliegera, „TAWO”, że opisane w SIWZ elementy mebli oraz technologia wykonania, wskazują na jednego producenta „POLON-POZNAN” Sp. z o.o.

KIO nie podzieliła tego stanowiska, gdyż Odwołujący jest w stanie, w zasadzie, spełnić wymagania SIWZ i może dostosować ofertę do potrzeb Zamawiającego. Wymagania Zamawiającego, w ocenie KIO, nie naruszają wskazanych w odwołaniu przepisów prawnych. W orzecznictwie KIO podkreślano stanowisko, że ze względu na specyfikę przedmiotu zamówienia i swoje uzasadnione w tym względzie potrzeby, Zamawiający może opisać przedmiot zamówienia, jak uczynił to w rozpoznanej sprawie.

Mając na względzie powyższe ustalenia, KIO, na podstawie art. 191 ust. 1 Pzp, orzekła jak w sentencji.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości odwołujący DCD Habitat sp. z o.o. w Stęszewie skargą z dnia 24 kwietnia 2009 roku. Po jego stronie w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Poznaniu występował „TAWO” Tadeusz Flieger, przeciwnikiem skargi jest Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, po którego stronie przystąpiła Fabryka Urządzeń Laboratoryjnych i Medycznych „POLON-Poznań” sp. z o.o. w Poznaniu. Skarżący wniósł o: zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez nakazanie Przeciwnikowi skargi - Zamawiającemu - Uniwersytetowi im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na dostawę wraz z montażem mebli laboratoryjnych dla Wydziału Biologii UAM (sygnatura akt ZP/5707/D/08), oraz o zasądzenie od Przeciwnika skargi na rzecz Skarżącego kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi, według norm przepisanych, zasądzenie od Przeciwnika skargi na rzecz Skarżącego zwrotu kosztów udziału w postępowaniu przed KIO w tym kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 3.600,00 zł.

Zaskarżonemu wyrokowi skarżący zarzucił:

naruszenie art. 7 ust. 1 Ustawy Pzp, poprzez przyjęcie przez Izbę, że Zamawiający nie naruszył zasady równego traktowania wykonawców oraz prowadził postępowanie w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji,

naruszenie art. 29 ust. 2 Ustawy Pzp, poprzez przyjęcie przez Izbę, że przedmiot zamówienia został przez Zamawiającego opisany w sposób, który nie może utrudniać uczciwej konkurencji,

naruszenie art. 3 ust. 1 i art. 15 ust. 1 pkt 3 i 5 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji poprzez uznanie przez Izbę, iż nie doszło do opisanego przedmiotu zamówienia w sposób, który utrudnia uczciwą konkurencję a jednocześnie „sam w sobie” stanowi czyn nieuczciwej konkurencji polegający na zróżnicowanym traktowaniu klienta oraz wymuszaniu na klientach wyboru określonego kontrahenta oraz wymuszaniu zakupu u określonego przedsiębiorcy,

naruszenie art. 36 ust. 1 pkt 3 Ustawy Pzp poprzez uznanie iż nie doszło do wadliwego sporządzenia specyfikacji istotnych warunków zamówienia w części dotyczącej opisu przedmiotu zamówienia,

naruszenie art. 36 ust. 1 pkt 5 Ustawy Pzp poprzez uznanie, iż nie doszło do wadliwego sporządzenia specyfikacji istotnych warunków zamówienia w części dotyczącej opisu warunków udziału w postępowaniu oraz opisu sposobu dokonywania oceny spełnienia tych warunków,

naruszenie art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r., Nr 14, późn. zm) poprzez uznanie, iż nie doszło do naruszenia tego przepisu przez Zamawiającego wskutek opisu przedmiotu zamówienia oraz warunków udziału w postępowaniu w sposób naruszający zasady uczciwej konkurencji,

naruszenie art. 93 ust. 1 pkt 7 ustawy PZP poprzez uznanie iż postępowanie nie jest obciążone wadą uniemożliwiającą zawarcie ważnej umowy w sprawie zamówienia publicznego,

naruszenie art. 5 kc, art. 58 § 1 i 2 kc. w związku z art. 14 ustawy Prawo zamówień

publicznych poprzez uznanie, iż nie doszło do bezprawnego dokonania przez Zamawiającego czynności sprzecznej z ustawą lub mającej na celu jej obejście

naruszenie art. 22 w zw. z art. 8 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, póź. 483 ze zm. Dz. U. 2001. Nr 28, póź. 319), która stanowi, że ograniczenia wolności działalności gospodarczej są dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny - poprzez uznanie iż działanie zamawiającego było zgodne z tym przepisem, a ponadto

naruszenie art. 188 ust. 7 oraz 190 ust. 1 i 2 Ustawy poprzez wydanie wyroku z pominięciem dowodów przedkładanych przez Skarżącego i okoliczności przez niego powoływanych, i oparcie się wyłącznie na twierdzeniach i dowodach przedkładanych przez Zamawiającego i wykonawcę przystępującego po jego stronie do postępowania,
naruszenie art. 188 ust. 4 oraz 190 ust. 1 i 2 Ustawy poprzez zaniechanie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego i pomimo tego oparcie rozstrzygnięcia na okolicznościach, których ustalenie wymagało wiadomości specjalnych.

W uzasadnieniu skargi podniesiono, iż Skarżący jest wykonawcą ubiegającym się o udzielenie zamówienia publicznego w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na dostawę wraz z montażem mebli laboratoryjnych dla Wydziału Biologii UAM w Poznaniu, prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego. W toku postępowania zamawiający przygotował i opublikował Specyfikację Istotnych Warunków Zamówienia (dalej Specyfikacja lub SIWZ), w której w ocenie Skarżącego, dokonał opisu przedmiotu zamówienia w sposób sprzeczny z Ustawą i utrudniający uczciwą konkurencję, w szczególności poprzez dokonanie opisu przedmiotu zamówienia wskazującego na wyroby produkowane wyłącznie przez jednego z potencjalnych wykonawców - spółkę Fabryka Urządzeń Laboratoryjnych i Medycznych „POLON-Poznań” sp. z o.o. Protest skarżącego został oddalony przez Zamawiającego, wobec czego skarżący wniósł odwołanie, które zostało oddalone omówionym powyżej wyrokiem Krajowej Izby Odwoławczej.

Skarżący wskazał, iż:

1. Bezpomnym jest, że opis przedmiotu zamówienia zawarty w specyfikacji przygotowanej przez Zamawiającego dokładnie odpowiada ofercie produktów (mebli laboratoryjnych) oferowanych przez jednego tylko wykonawcę - POLON Poznań sp. z o.o. Na potwierdzenie tej okoliczności Skarżący przedłożył w toku postępowania przed Izbą między innymi katalog produktów oferowanych przez POLON Poznań sp. z o.o. Okoliczność ta nie była zresztą kwestionowana ani przez POLON Poznań sp. z o.o. ani też przez Zamawiającego. Skarżący ułożył w toku postępowania również katalogi mebli produkowanych przez innych producentów działających na rynku, z których wyraźnie wynika, że żaden inny producent w swojej ofercie nie ma mebli, które dokładnie odpowiadałyby opisowi zawartemu w SIWZ. Co więcej, wiele z parametrów żądanych przez Zamawiającego - np. wykonanie boków i pleców szafek z U-kształtnego kawałka blachy nie jest stosowane przez żadnego innego producenta. Taki opis przedmiotu zamówienia, w ocenie Skarżącego świadczy o tym, że przedmiot zamówienia opisany został w sposób naruszający uczciwą konkurencję, jako faworyzujący jednego tylko wykonawcę. Uzasadniając oddalenie odwołania Izba podniosła natomiast, że Skarżący jest w stanie wykonać około 90 % zamówienia, oraz że w toku innych postępowań o udzielenie zamówienia publicznego w których Skarżący startował, składał oferty na takie meble jakie opisane zostały w SIWZ. W ocenie Izby okoliczności te powodować mają że skoro istnieje teoretyczna możliwość wykonania przedmiotowych mebli, nie można mówić o naruszeniu zasady uczciwej konkurencji.

Z argumentem tym nie sposób się zgodzić zdaniem skarżącego. Przede wszystkim bowiem istnienie teoretycznej możliwości wyprodukowania określonego wyrobu przez większy krąg producentów nie wyklucza postawienia zarzutu opisu przedmiotu zamówienia w sposób utrudniający uczciwą konkurencję, w sytuacji, w której opisany przedmiot zamówienia stanowi opis standardowej oferty tylko jednego z producentów, inni zaś producenci nie wytwarzają - co do zasady, mebli posiadających wszystkie, lub nawet niektóre z podanych parametrów. Aby uczynić powyższą argumentację bardziej obrazową skarżący wskazał, że można sobie teoretycznie wyobrazić, że producent samochodów jednej marki byłby w stanie, z punktu widzenia jego możliwości technologicznych, wyprodukować samochód będący wierną kopią

samochodu produkowanego przez innego producenta. Niemniej jednak wyprodukowanie takiego samochodu wiązałoby się dla niego z koniecznością poniesienia znacznych kosztów związanych chociażby z koniecznością zmian dotyczących linii technologicznych, koniecznością zamówienia innych niż zwyczajowo podzespołów, przeszkoleniem pracowników etc.

Teoretycznie istnieje możliwość wykonania przedmiotu zamówienia przez większy krąg podmiotów, zgodnie z opisem wskazanym w SIWZ, niemniej jednak opis taki w dużo lepszej sytuacji stawia podmiot, który opisane meble już produkuje. Podmiot taki może bowiem np. wykorzystać zgromadzone zapasy magazynowe, podczas gdy inni producenci, używający innych części, muszą je specjalnie nabyć, i nie mogą w celu realizacji zamówienia posłużyć się posiadanymi zapasami, czy też stosowanymi przez siebie dotychczas źródłami dostaw, co automatycznie powoduje zwiększenie kosztów, a tym samym i ceny oferowanego produktu. Ponadto podmiot, który już produkuje opisane meble nie musi dokonywać zmiany przyjętych u siebie procesów technologicznych. Inni producenci, którzy np. nie stosują technologii spawania lecz nitowanie, nie mają takiego komfortu w realizacji zamówienia i muszą poczynić dodatkowe nakłady w celu spełnienia nałożonych wymogów.

Kwestii tej nie można przy tym rozpatrywać w ocenie składającego skargę, tak jak to zrobił Zamawiający w odpowiedzi na protest, osobno w odniesieniu do poszczególnych elementów opisu przedmiotu zamówienia. Nawet jeżeli kilku producentów stosowałoby dany kształtownik, kilku zaś innych przyjmowało np. opisaną w SIWZ technologię wykonania łączy czy lakierowania, nie sposób nie zauważyć, że całościowy opis przedmiotu zamówienia w sposób idealny pasuje do opisu mebli produkowanych tylko przez jednego producenta. Takie działanie Zamawiającego zawsze musi zatem zostać uznane za ograniczające konkurencję w rozumieniu powołanych w petitum niniejszej skargi przepisów, stanowi bowiem wyraźną preferencję wyrobu produkowanego przez jednego tylko wykonawcę.

Odnosnie rzekomego oferowania przez Skarżącego mebli odpowiadających wymogom SIWZ, Skarżący podniósł przy tym, co było zresztą podnoszone w toku postępowania przed Izbą, a zostało pominięte w wyroku, że w postępowaniach, na które powołuje się Zamawiający, Skarżący oferował rozwiązania równoważne, które w ostatecznym rozrachunku uznane zostały za niezgodne z SIWZ. Ponadto, we wszystkich wymienionych postępowaniach za zwycięzcę uznano spółkę Alab sp. z o.o. (udziałowca spółki POLON Poznań sp. z o.o.), która w tych postępowaniach oferowała meble produkowane przez POLON Poznań sp. z o.o. Pośrednio potwierdza to twierdzenia Skarżącego, że sformułowania SIWZ w niniejszym postępowaniu odpowiadają wymogom tego właśnie producenta. W porównaniu zresztą do wymogów określonych w postępowaniach, na które powołał się Zamawiający, wymogi SIWZ zawierają jeszcze dalej idące zbieżności z ofertą mebli POLON Poznań sp. z o.o. Okoliczność, że niemal identyczny opis mebli (zbieżny co do słowa nawet w 70 %) znalazł się w specyfikacjach przygotowywanych przez różne jednostki naukowe (nie tylko wydziały biologii) stanowi też dodatkowy argument przeczący oświadczeniom Zamawiającego i składanym przez niego dokumentom, zgodnie z którymi uzasadnieniem dla takiego właśnie określenia przedmiotu zamówienia miały być żmudne analizy pracowników naukowych instytutu biologii U AM, którzy opracowali te wymogi pod kątem specyfiki pracy w ich wydziale.

Skarżący zwrócił także uwagę, że realizacja przedmiotu zamówienia dokładnie według opisu wskazanego w SIWZ nie jest w niniejszym postępowaniu możliwa bez wyrażenia zgody przez POLON Poznań sp. z o.o., której produkt opisany został w SIWZ. Wśród wymagań zawartych w SIWZ znalazł się bowiem dokładny opis aluminiowego profilu czołowego przystawki przeznaczonego do montowania półek i osłon (z określonym minimalnym przekrojem) stosowanego przez POLON Poznań sp. z o.o. Rozwiązanie wymagane w SIWZ było przez dłuższy czas objęte ochroną patentową na rzecz POLON Poznań sp. z o.o., w chwili obecnej możliwe jest jego zastosowanie również przez inne podmioty, niemniej jednak użycie takiego profilu jak wymagany przez Zamawiającego wymaga uzyskania zgody spółki POLON Poznań sp. z o.o. Wykonawca ten przyznał to na rozprawie przed Izbą.

Oznacza to, że z uwagi na wspomniany zapis, jeden z wykonawców startujących w przetargu decyduje de facto o tym, czyjego konkurenci będą mogli wziąć udział w postępowaniu czy też nie. W ocenie Skarżącego już tylko ta jedna okoliczność powinna spowodować, że SIWZ, jako określająca przedmiot zamówienia w sposób naruszający zasady uczciwej konkurencji, winna zostać zmieniona przez Izbę, względnie zaś winna skutkować koniecznością unieważnienia

postępowania.

Okoliczność ta w ogóle nie została jednak wzięta pod uwagę przez Izbę przy wydawaniu przedmiotowego wyroku. Izba wydając zaskarżony wyrok całkowicie pominęła również dowody przedłożone przez Skarżącego, w postaci 15 katalogów produktów firm działających na rynku mebli laboratoryjnych, z których jasno wynika, że kryteria zawarte w SIWZ nie są powszechnie stosowane, zaś przygotowana specyfikacja nie była wynikiem długotrwałych analiz katalogów różnych firm, lecz stanowi proste powołanie zapisów znajdujących się w katalogu tylko jednego producenta.

2. W SIWZ zawarty został również wymóg przedłożenia certyfikatu zgodności mebli z normami PN-EN 13150 oraz PN-EN 14727 wystawionego przez akredytowane laboratorium. W tym zakresie skarżący zauważył, że jedynym podmiotem działającym na polskim rynku, posiadającym taki certyfikat w momencie formułowania przez Zamawiającego wymogów SIWZ, był POLON POZNAŃ sp. z o.o. Biorąc pod uwagę treść SIWZ należy przy tym zauważyć, że zamawiający jednocześnie ze sformułowaniem wymogu przedstawienia certyfikatu zgodności wymagał, by przedłożone meble zawierały odstępstwa od wskazanych wyżej norm. Do akt postępowania przed Izbą załączone zostały kopie wskazanych wyżej norm. Fakt żądania odstępstwa od zapisów przedmiotowych norm potwierdził sam Zamawiający. W takiej sytuacji uznać należy, że zawarcie w SIWZ wymogu przedstawienia certyfikatu zgodności ze wskazanymi normami wystawionego przez akredytowaną jednostkę jest nieuzasadnione i w sytuacji opisanej powyżej (gdy certyfikat taki posiadał tylko jeden podmiot) uznane może być za ograniczające konkurencję.

Należy bowiem zauważyć, że certyfikat potwierdza fakt całościowego spełnienia przez meble wszystkich wymogów, które objęte są normą. W ramach systemu certyfikacji, dany wyrób może być albo zgodny z normą - tj. spełniający wszystkie bez wyjątku jej warunki, albo też niezgodny. Skoro Zamawiający (co jest niesporne) żąda mebli nie spełniających wszystkich wymogów opisanych w normach, tym samym żąda mebli do których przedmiotowy certyfikat się nie odnosi. Żądanie przedłożenia certyfikatu dotyczy więc dokumentu nie odnoszącego się de facto do przedmiotu zamówienia. W takiej sytuacji, za wystarczające w świetle Ustawy winno zostać uznane dopuszczenie deklaracji zgodności wystawionych przez wykonawców startujących w przetargu, którzy potwierdziliby zgodność produkowanych mebli z żądanymi normami, w zakresie, w jakim wymaga tego Zamawiający.

Formułując przedmiotowy wymóg Zamawiający naruszył przepisy ustawy dotyczące sposobu opisu przedmiotu zamówienia. Wyrok w którym Izba oddaliła odwołanie w tym przedmiocie również uznać należy za naruszający te przepisy, co uzasadnia złożenie w tym zakresie niniejszej Skargi i wniosek o zmianę wyroku.

3. W odniesieniu do kwestii wymogu przedłożenia certyfikatu na znak CE, w toku postępowania przed Izbą Skarżący przedłożył jako dowód opinię wystawioną przez niezależne notyfikowane laboratorium z Czech, która potwierdzała brak możliwości oznaczenia takim znakiem mebli laboratoryjnych. Skarżący złożył też szereg dokumentów, w tym korespondencję mailową, w której eksperci - w tym członkowie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, do których Skarżący się zwracał, stanowczo potwierdzili, że nie jest możliwe wystawienie certyfikatów CE dla mebli laboratoryjnych. Izba bezkrytycznie przyjęła przy tym argumentację Zamawiającego, zgodnie z którą wymaga on by znak CE dotyczył całych zestawów, nie zaś pojedynczych elementów. Abstrahując w tym miejscu od faktu, że nawet w razie połączenia mebli w zestaw nie jest możliwe nadanie takiemu zestawowi znaku CE (znak taki może dotyczyć jedynie np. elementów instalacji elektrycznej po podłączeniu ich do zestawów meblowych, nie zaś całych zestawów, które nie stają się w ten sposób urządzeniami podlegającymi znakowaniu znakiem CE, co również wynika z przedłożonej przez Skarżącego dokumentacji), zauważyć należy, że tłumaczenie Zamawiającego leży w całkowitej sprzeczności z jego wielokrotnie powtarzаныmi wyjaśnieniami, dotyczącymi konieczności zapewnienia modułowości dostarczanych mebli. Skoro bowiem zamawiający zamierza sam konfigurować zestawy i wymaga możliwości wymiany ich poszczególnych elementów, trudno by mógł racjonalnie stawiać wymóg oznaczania całych zestawów znakiem CE (o ile taki mógłby być nadany). Żądanie takie - w świetle wyjaśnień dotyczących modułowości mebli nie dotyczy bowiem de facto przedmiotu zamówienia.

4. Nie można także przyjąć, zdaniem skarżącego, zawartej w wyroku argumentacji, dotyczącej posiadania przez Skarżącego certyfikatu ISO 9001:2000. Zarzut sformułowany w proteście i podtrzymany w odwołaniu dotyczył bowiem tego, że wymóg przedstawienia certyfikatu systemu zarządzania jakością nie może odnosić się do producentów mebli, może dotyczyć jedynie wykonawców startujących w przetargu (co wynika z § 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 maja 2006 r. w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy, oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane (Dz. U. Nr 87, późn. 605, z późn. zmianami - dalej Rozporządzenie). Takie sformułowanie SIWZ jest zatem, co podnosił Skarżący, ewidentnie sprzeczne z prawem, jako stanowiące niedopuszczalne łączenie elementów podmiotowych z opisem przedmiotu zamówienia. Sformułowanie to, poprzez odniesienie wymogu posiadania certyfikatu nie do wykonawcy a do producenta, uniemożliwia wykonawcom - w tym także

Skarżącemu - mimo posiadania przez niego certyfikatu, zaoferowanie mebli wyprodukowanych przez inny podmiot, który takiego certyfikatu nie będzie posiadał. Ogranicza tym samym — w sposób sprzeczny z prawem, bo nie dopuszczony przez ustawę - swobodę wykonawcy w określeniu sposobu realizacji zamówienia (przedłożenie mebli własnej produkcji lub nabytych od innego podmiotu). Fakt posiadania przez Skarżącego certyfikatu ISO w żaden sposób nie zmienia powyższej okoliczności. Dlatego w ocenie Skarżącego orzeczenie Izby oddalające odwołanie zamawiającego w tym zakresie należy uznać za niezgodne z prawem, co uzasadnia jego zmianę.

5. W odniesieniu do kwestii tzw. „wystawki” do której przedłożenia zamawiający zobowiązał wykonawców, skarżący wskazał, że w zaskarżonym wyroku Izba uznała, że żądanie zamawiającego nie jest nieuzasadnione ani przesadne zważywszy na „*niewielki koszt prezentacji w stosunku do ceny przedmiotu zamówienia (przystępujący POLON POZNAŃ sp. z o. o. koszt prezentacji określił na kwotę 5.000,00 zł)*”. Jak zauważył składający skargę, Izba przyjęła w sposób bezkrytyczny jako podstawę swojego orzeczenia oświadczenie złożone w tym zakresie przez jednego z uczestników, całkowicie ignorując wyjaśnienia składane w tym zakresie przez Skarżącego, który wartość żądanej wystawki ocenił na kwotę kilkakrotnie wyższą. Zważywszy, że oparcie się na kwocie podanej przez POLON-POZNAŃ sp. z o.o. stanowiło jedyną podstawę rozstrzygnięcia w tym zakresie, uznać należy, że Izba dokonała rozstrzygnięcia tej kwestii z naruszeniem przepisów proceduralnych, mających wpływ na wynik postępowania. Skarżący jeszcze raz podkreślił, iż z jego wyliczeń wynika, że koszt sporządzenia wystawki wynosi ponad 20.000,00 zł, co w ocenie skarżącego uzasadnia twierdzenie o nadmiernym koszcie związanym z żadaną przez Zamawiającego „wystawką” i winno skutkować zmianą wyroku Izby w tym zakresie.

6. Odnośnie zarzutów Skarżącego, że nieuzasadnione jest stawianie wymogu zastosowania zamkniętych kształtowników stalowych oraz wyposażenia poprzeczek stelaży w nierdzewne metalowe i gwintowane złączki, Izba przyjęła, zgodnie z wyjaśnieniami Zamawiającego, że ma to uzasadnienie w konieczności zabezpieczenia możliwości podwieszania przez użytkownika szafek o różnych wymiarach i w takiej konfiguracji, jaka jest niezbędna. W toku postępowania przed Izba, Skarżący przedłożył dowód w postaci szeregu katalogów producentów mebli laboratoryjnych, którzy nie stosowali przedmiotowej technologii a nimo to możliwe było swobodne dokonywanie zmian konfiguracji zestawów. Izba w swoim wyroku w żaden sposób nie odniosła się jednak do tej argumentacji, nie wskazując w szczególności dlaczego nie dała wiary przedłożonym dowodom. Zamiast tego Izba bezkrytycznie przyjęła za swoje oświadczenia składane przez Zamawiającego oraz POLON-POZNAŃ sp. z o.o.

(który stosuje wymaganą przez Zamawiającego technologię) i oddaliła odwołanie Skarżącego w tym zakresie. W ocenie skarżącego doszło w tym przypadku do rażącego naruszenia przepisów postępowania dotyczących oceny dowodów, które miało wpływ na rozstrzygnięcie odwołania i powinno stanowić podstawę do zmiany orzeczenia Izby.

7. Analogicznie w ocenie skarżącego Izba potraktowała zarzut dotyczący konieczności łączenia stelaży w miejscu ich docelowego zainstalowania. W tym przypadku również, pomimo przedstawienia przez Skarżącego szeregu katalogów, potwierdzających możliwość modułowego konfigurowania zestawów, bez konieczności ich łączenia na miejscu dostawy Izba uznała w całości wyjaśnienia Zamawiającego, nie ustosunkowując się w jakikolwiek sposób do argumentów Skarżącego i przedłożonych przez niego dowodów.

8. W odniesieniu do sformułowanego w SIWZ wymogu zastosowania technologii spawania i odrzucenia możliwości użycia nitów, podobnie jak w odniesieniu do wymogu żądania U-kształtnego wyprofilowania boków i pleców szafki, wymogu zastosowania konstrukcji samonośnej (braku zastosowania ram wewnętrznych), wysuwanych profili czołowych czy perforacji służących do zmiany wysokości półek, zabezpieczonej elementem z tworzywa sztucznego, jak i w odniesieniu do zakazu stosowania polipropylenu, które razem z powołanymi w innych częściach protestu parametrami zawartymi w SIWZ, takimi jak grubość blachy, głębokość szafek etc., składają się na dokładny obraz mebli oferowanych przez jednego wykonawcę - POLON POZNAN sp. z o.o. Zamawiający podnosił w odpowiedzi na protest, jak i w toku postępowania, że wprowadzenie wszystkich tych wymogów uzasadnione jest bądź to względami konstrukcyjnymi, bądź też - np. w odniesieniu do zakazu użycia polipropylenu - względami bezpieczeństwa pożarowego. Na poparcie swoich argumentów Zamawiający nie przedstawił jednak żadnych dowodów, poza gołosłownymi oświadczeniami. W toku postępowania Izba w całości przyjęła jednak za własne wyjaśnienia udzielane przez Zamawiającego jak i przez POLON-POZNAN sp. z o.o. W uzasadnieniu wyroku, Izba wskazała np. że żądanie zastosowania profili U-kształtnych pozwala na osiągnięcie „*trwałości i stabilności mebli*”. W odniesieniu do zakazu stosowania polipropylenu Izba uznała że uzasadnia go fakt iż „*PCV nie pali się, a przede wszystkim nie kruszeje w takim czasie jak polipropylen*”. W ocenie Skarżącego, sformułowanie takich stwierdzeń, a już tym bardziej oparcie na nich rozstrzygnięcia, wymaga posiadania wiedzy specjalistycznej, z zakresu bądź to konstrukcji stalowych bądź to materiałoznawstwa. Zgodnie z zapisami art. 188 ust. 4 ustawy, w przypadku takim w sprawie powinien zostać powołany biegły odpowiedniej specjalności, który w oparciu o swoją wiedzę specjalistyczną wskazałby m.in., czy przy zakładanych obciążeniach towarzyszących eksploatacji mebli w laboratorium, technologia ich wykonania opisana w SIWZ rzeczywiście ma -jak twierdzi

Zamawiający - istotne znaczenie dla stabilności wykonanych mebli czy trwałości konstrukcji. Tymczasem w toku postępowania nie został przeprowadzony taki dowód. Izba wydała swój wyrok opierając się wyłącznie na twierdzeniach przedstawianych w tym zakresie przez Zamawiającego. W ocenie skarżącego, Izba naruszyła w ten sposób przepisy postępowania w sposób mający wpływ na wynik sprawy. W ocenie zamawiającego, z uwagi na niewykazanie - wbrew twierdzeniu Izby - przez Zamawiającego, iż wprowadzone wymogi mają służyć m.in. zapewnieniu zwiększonej wytrzymałości mebli, odwołanie Skarżącego winno zostać uwzględnione, co uzasadnia wniosek o zmianę wyroku Izby w tym zakresie.

Skarżący wskazał, że posiada interes prawny w złożeniu niniejszej skargi, albowiem uczestniczy w przedmiotowym postępowaniu i złożył w jego toku ofertę, zaś sformułowania SIWZ które faworyzowały innego wykonawcę, którego meble również zostały zaferowane w toku postępowania, spowodowały dla Skarżącego dodatkowe utrudnienia w przygotowaniu i złożeniu oferty, w stosunku do faworyzowanego wykonawcy, wiążąc się dla Skarżącego również z dodatkowymi kosztami, co z pewnością nie pozostało bez wpływu na treść i wzajemną relację złożonych ofert. Uwzględnienie skargi poprzez nakazanie Zamawiającemu unieważnienia przedmiotowego postępowania stworzy możliwość przygotowania przez Zamawiającego nowej specyfikacji istotnych warunków zamówienia, w której przedmiot zamówienia nie będzie określony w sposób sprzeczny z prawem, i umożliwi Skarżącemu ubieganie się o udzielenie zamówienia na zasadach uczciwej konkurencji.

W dalszych pismach procesowych strony podtrzymały swoje stanowiska, zaś przeciwnik skargi wniósł dodatkowo o umorzenie postępowania, podnosząc zarzut braku interesu prawnego po stronie skarżącego, z czym skarżący nie zgadzał się w toku postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie Sąd Okręgowy wskazuje, że zgodnie z dyspozycją przepisu art. 378 § 1 k.p.c. w zw. z art. 194 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku Prawo zamówień publicznych, zw. dalej Pzp (w brzmieniu: ust. 1 „Na wyrok zespołu arbitrów oraz postanowienia zespołu arbitrów kończące postępowanie odwoławcze przysługuje skarga do sądu.

2. W postępowaniu toczącym się wskutek wniesienia skargi stosuje się odpowiednio

przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego o apelacji, jeżeli przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej.”) Sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji (skargi); w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania. W tym miejscu wypada także przypomnieć, że poprzez granice apelacji (skargi) należy rozumieć granice wniosków i zarzutów apelacji (skargi); nie można tego pojęcia wiązać jedynie z zakresem zaskarżenia. Takie określenie granic apelacji znajduje uzasadnienie w treści art. 378 § 1, wyraźnie rozróżniającego granice apelacji (zdanie pierwsze) od granic zaskarżenia (zdanie drugie), mających węższy pojęciowo zakres (zob. także wyrok SN z dnia 22 stycznia 2002 r., V CKN 650/00, Lex, nr 54335; zagadnienie to wywołuje jednak rozbieżności w orzecznictwie Sądu Najwyższego). Nie można również utożsamiać granic apelacji z granicami wniosków apelacji. W doktrynie można również spotkać określenie granic apelacji poprzez nie tylko zarzuty i wnioski apelacyjne, ale także nowe fakty i dowody. Związanie granicami wniosków apelacji oznacza, że sąd drugiej instancji nie może objąć swą kontrolą tej części orzeczenia sądu pierwszej instancji, która nie została zaskarżona. Sąd nie jest natomiast związany treścią wniosku apelacyjnego co do sposobu rozstrzygnięcia. Sąd drugiej instancji związany jest również zarzutami zawartymi w apelacji. Związanie zarzutami apelacyjnymi oznacza, że uwzględnienie apelacji możliwe jest jedynie w oparciu o zarzuty powołane przez stronę skarżącą. (Bodio J., Demendecki T., Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III.). Zgodnie jednak z poglądem Sądu Najwyższego (który skład orzekający w przedmiotowej sprawie w pełni podziela) wyrażonym w uchwale z dnia 31 stycznia 2008r. w sprawie o sygn. III CZP 49/07, publ. OSNC 2008/6/55. Sąd drugiej instancji rozpoznający sprawę na skutek apelacji nie jest związany przedstawionymi w niej zarzutami dotyczącymi naruszenia prawa materialnego, wiążą go natomiast zarzuty dotyczące naruszenia prawa procesowego; w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy zajmował się kwestią istnienia po stronie skarżącego interesu prawnego do wniesienia środka zaskarżenia. W tym miejscu Sąd Okręgowy przytacza treść przepisu art. 179 ust. 1 Pzp w brzmieniu: „Środki ochrony prawnej określone w niniejszym dziale przysługują wykonawcom i uczestnikom konkursu, a także innym osobom, jeżeli ich interes prawny w uzyskaniu zamówienia doznał lub może doznać uszczerbku w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy.” Po pierwsze Sąd wskazuje, że pojęcie interesu prawnego, co wynika z samego brzmienia przepisu, odnosi się tylko i wyłącznie do „innych osób”, nie zaś do wykonawców, czy uczestników postępowania. Skarżący w postępowaniu, w którym złożył protest co do zapisów specyfikacji istotnych warunków zamówienia (zw. dalej SIWZ) nie złożył skutecznie oferty, co więcej, swój interes prawny wywodzi on właśnie z tego, że wskutek specyficznej konstrukcji zapisów SIWZ, z którymi w toku postępowania się nie zgadzał, nie był on w stanie skutecznie oferty złożyć. W takim stanie faktycznym, jeśli skarżący nie złożył oferty, nie sposób uznać go za wykonawcę albo też za uczestnika postępowania, co nie wyklucza jednak przyznania mu statusu innej osoby, mającej interes prawny do wniesienia środka ochrony prawnej, jakim niewątpliwie jest skarga do Sądu Okręgowego. Kluczowe zatem znaczenie dla rozpoznania merytorycznego przedmiotowej sprawy miało ustalenie, czy faktycznie skarżący interes prawny posiada oraz czy wskutek naruszenia przepisów ustawy przez zamawiającego ten interes mógł doznać uszczerbku.

Na tle przepisu art. 179 Pzp interes prawny należy rozumieć szeroko. Podkreślał to m.in. Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 5 marca 2008 roku w sprawie o sygnaturze I Aca 85/08 (w którym odwoływał się do poglądów wyrażonych w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2006 roku w sprawie o sygn. II CSK 395/2005), w którym wypowiedział się, iż interes prawny należy rozumieć szeroko, że nie można skarżącemu odmawiać ochrony prawnej, nawet wówczas, gdy wniesienie środka ochrony prawnej tylko potencjalnie może wpływać na sferę prawną bądź faktyczną skarżącego. Przesłanka istnienia interesu prawnego winna bowiem być interpretowana z uwzględnieniem szeroko pojmowanego dostępu do sądu w celu zapewnienia ochrony prawnej w konstytucyjnie określonym zakresie, ponieważ prawo to jest standardem międzynarodowym. Dlatego też interes prawny winien być pojmowany liberalnie. Nie może mieć przy tym znaczenia okoliczność, że w dalszym toku postępowania toczącego się według przepisów ustawy Pzp skarżący wraz z „TAWO” Tadeusz Flieger złożył skutecznie ofertę dostawy i montażu mebli laboratoryjnych, nie pozbawia go to bowiem prawa do skarżenia zapisów SIWZ, o których

uważa, że wcześniej uniemożliwiły mu skuteczne złożenie takiej właśnie oferty, tym bardziej, że jak skarżący słusznie podnosi, jego odrzucona oferta złożona została w konsorcjum wraz z innym podmiotem, a zatem w innym układzie faktycznym, niż miało to miejsce w chwili składania protestu.

Również w doktrynie podnosi się, że interesu prawnego nie należy utożsamiać wyłącznie z uzyskaniem zamówienia w danym postępowaniu - „Jeśli nawet uznać, że podmiot wykluczony [z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego] traci status "wykonawcy", to nadal może być uznany za ów "inny podmiot" (z przepisu art. 179 ust. 1 Pzp) Ma on legitymację do wnoszenia środków odwoławczych nie tylko wtedy, gdy jego interes prawny w uzyskaniu zamówienia został już naruszony, ale i wówczas, gdy może być naruszony w przyszłości. W związku z tym błędne jest utożsamianie interesu prawnego wyłącznie z interesem w uzyskaniu konkretnego zamówienia. Może być przecież i tak, że protest złożony przez wykonawcę zmusi Zamawiającego do unieważnienia postępowania, a tym samym pozbawi tego wykonawcę szans na uzyskanie zamówienia (Kwieciński Tomasz, Stawicki Aleksander, „Prawo do protestu służy przejrzystości postępowania”, Rzeczpospolita 2004/9/29). Reasumując, z powyższych rozważań wynika wyraźnie, że skarżący ma interes prawny we wniesieniu skargi do Sądu Okręgowego (słuszne są rozważania na temat interesu prawnego dokonane w uzasadnieniu wyroku Krajowej Izby Odwoławczej), ponieważ wskutek jej wniesienia Sąd rozpoznawał, czy rzeczywiście w konsekwencji określonych sformułowań SIWZ skarżący nie miał możliwości skutecznego złożenia oferty oraz czy doszło do naruszenia zasad uczciwej konkurencji. Dlatego też Sąd Okręgowy uznając, że interes prawny po stronie DCD Habitat istnieje, rozpoznawał skargę. Na marginesie tylko Sąd wskazuje, że gdyby doszedł do przekonania odmiennego, musiałby również skargę oddalić, nie zaś umorzyć postępowanie, bowiem istnienie interesu prawnego jest przesłanką materialnoprawną, analogicznie jak w powództwie o ustalenie z art. 189 k.p.c., a jej brak nie prowadzi do umorzenia postępowania, ale do oddalenia skargi.

W dalszej kolejności Sąd Okręgowy zajmował się zarzutami skarżącego dotyczącymi sposobu opisu wymaganych mebli laboratoryjnych przez zamawiającego w SIWZ, który to opis według DCD Habitat miał naruszać zasady uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców. W toku całego postępowania skarżący podkreślał, że zapisy SIWZ zostały sporządzone w ten sposób, by wybrać ofertę jednego z producentów mebli - mianowicie POLON-POZNAŃ sp. z o.o. Odnosząc się do zapisów SIWZ i naruszenia zasad konkurencji skarżący zarzucił naruszenie przepisów art. 7 ust. 1 („Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców.”), 29 ust. 2 („Przedmiotu zamówienia nie można opisywać w sposób, który mógłby utrudniać uczciwą konkurencję.”), 36 ust. 1 pkt 3 i 5 („Specyfikacja istotnych warunków zamówienia zawiera co najmniej: 3) opis przedmiotu zamówienia; 5) informację o przewidywanych zamówieniach uzupełniających, o których mowa w art. 67 ust. 1 pkt 6 i 7;”) Pzp oraz 3 ust. 1 („Czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta.”), 15 ust. 1 pkt 3 i 5

1. („Czynem nieuczciwej konkurencji jest utrudnianie innym przedsiębiorcom dostępu do rynku, w szczególności przez: rzeczowo nieuzasadnione, zróżnicowane traktowanie niektórych klientów; działanie mające na celu wymuszenie na klientach wyboru jako kontrahenta określonego przedsiębiorcy lub stwarzanie warunków umożliwiających podmiotom trzecim wymuszanie zakupu towaru lub usługi u określonego przedsiębiorcy.”) ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 roku o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych („Naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest udzielenie zamówienia publicznego: którego przedmiot lub warunki zostały określone w sposób naruszający zasady uczciwej konkurencji”)

Odnosnie wszystkich tych zarzutów najistotniejsza okazała się ocena opisu SIWZ i analiza, czy rzeczywiście skutek danego ukształtowania zamówienia doszło do naruszenia równości podmiotów oraz złamania zasad uczciwej konkurencji, innymi słowy mówiąc Sąd badał, czy wymagania postawione meblom laboratoryjnym w SIWZ były nadmierne, nie znajdujące oparcia w porządku prawnym oraz czy naruszały przepisy ustawy.

Na wstępie Sąd Okręgowy wskazuje, że generalnie uznanie konkretnego czynu za akt nieuczciwej konkurencji wymaga ustalenia, na czym określone działanie polegało, oraz zakwalifikowania go pod względem prawnym przez przypisanie mu cech konkretnego deliktu szczegółowego ujętego w ramach Rozdziału 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji („Czyny nieuczciwej konkurencji”, art. 5-17) lub deliktu w nim nieujętego, lecz odpowiadającego hipotezie art. 3 ust. 1 ustawy. W ocenie Sądu Okręgowego skutek umieszczenia określonych zapisów w SIWZ, które od początku (już od wniesienia protestu) skarży DCD Habitat sp. z o.o. nie doszło do naruszenia zasad uczciwej konkurencji, ani do złamania zasady równego traktowania wykonawców.

Skarżący podkreślał od samego początku, że kluczowe znaczenie ma dla niego wymóg znakowania oznaczeniem CE mebli laboratoryjnych oraz konieczność zaprezentowania próbki mebli, dlatego też Sąd przede wszystkim odniesie się do tych właśnie wymagań sformułowanych w SIWZ.

Co do konieczności oznaczenia mebli znakiem CE nie jest prawdą twierdzenie skarżącego, że nie istnieje w polskim systemie prawnym przepis, który by nakładał taki obowiązek na producenta. Zobowiązanie to wynika z dyrektywy 2006/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 roku w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia. Dyrektywa ta została uchwalona w celu zapewnienia bezpieczeństwa w użytkowaniu sprzętu elektrycznego we wszystkich państwach członkowskich (zresztą kwestię bezpieczeństwa studentów, magistrantów, doktorantów i pracowników naukowych Uniwersytetu jego pełnomocnicy słusznie podnoszą od samego początku, zamówienie bowiem dotyczy specjalistycznych mebli laboratoryjnych, które przeznaczone mają być do pracy naukowej wykonywanej przez wszystkie te osoby, przy czym wykonywanie badań laboratoryjnych odbywa się przecież z użyciem prądu elektrycznego oraz wody, więc bez wątpienia istnieje ryzyko odniesienia określonych obrażeń przez osoby pracujące przy meblach w razie ich nieprawidłowego wykonania, czy montażu, dlatego też kwestia bezpieczeństwa jest jedną z najważniejszych dla zamawiającego z uwagi na specyfikę jego pracy) i w art. 1 zawiera definicję sprzętu elektrycznego - „Do celów niniejszej dyrektywy „sprzęt elektryczny” oznacza każdy sprzęt przeznaczony do użytku przy napięciu z zakresów między 50 V a 1 000 V prądu przemiennego oraz między 75 V a 1 500 V prądu stałego, z wyjątkiem sprzętu i zjawisk wyszczególnionych w załączniku II.” Obowiązek natomiast oznaczenia sprzętu elektrycznego znakiem CE (co zresztą zostało przyznane na rozprawie przez skarżącego) jest sformułowany w art. 8 dyrektywy, który stanowi: „1. Przed wprowadzeniem na rynek, na sprzęcie elektrycznym musi zostać umieszczone oznakowanie CE przewidziane w art. 10, które wskazuje na jego zgodność z przepisami niniejszej dyrektywy, łącznie z procedurą oceny zgodności opisaną w załączniku IV.

2. W przypadku wystąpienia zastrzeżeń, producent lub importer może przedstawić sprawozdanie, sporządzone przez jednostkę notyfikowaną zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. b), dotyczące zgodności sprzętu elektrycznego z przepisami art. 2.

3. W przypadku gdy sprzęt elektryczny podlega przepisom innych dyrektyw dotyczących innych aspektów, a które także przewidują wymóg umieszczenia oznakowania CE, oznakowanie to wskazuje, że istnieje domniemanie spełniania przez przedmiotowy sprzęt przepisów zawartych w tych innych dyrektywach. Jednakże, jeżeli co najmniej jedna z tych dyrektyw pozwala producentowi w okresie przejściowym na wybór regulacji, oznakowanie CE wskazuje zgodność z przepisami tylko dyrektyw zastosowanych przez producenta. W takim przypadku muszą zostać podane szczegółowe dane o zastosowanych dyrektywach, zgodnie z ich publikacją w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, w dokumentacji, uwagach lub instrukcjach wymaganych przez te dyrektywy i towarzyszących sprzętowi elektrycznemu.” Artykuł 10 ust. 1 natomiast ma brzmienie: „Oznakowanie CE, o którym mowa w załączniku III, umieszczane jest przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela ustanowionego we Wspólnocie na sprzęcie elektrycznym lub, jeśli nie jest to możliwe, na opakowaniu, na instrukcji obsługi lub na karcie gwarancyjnej, w sposób widoczny, czytelny i nieusuwalny.”

Sąd podkreśla, że te przepisy wprowadzają bezwzględny obowiązek znakowania

znakiem CE sprzętu elektrycznego, dyrektywa jako akt prawa wspólnotowego jest częścią polskiego porządku prawnego, jej zapisy zostały powielone w rozporządzeniu Ministra

Gospodarki z dnia 21 sierpnia 2007 roku w sprawie zasadniczych wymagań dla sprzętu elektrycznego. Przepis § 4. tego aktu stanowi, iż „Sprzęt elektryczny może być wprowadzony do obrotu tylko wówczas, gdy po skonstruowaniu go zgodnie z zasadami dobrej praktyki inżynierskiej w zakresie zasad bezpieczeństwa nie zagraża bezpieczeństwu ludzi, zwierząt domowych i mieniu, jeżeli jest właściwie zainstalowany, utrzymywany i użytkowany zgodnie z przeznaczeniem oraz oznakowany w sposób określony w § 11.” Par. 11 tymczasem ma brzmienie: „1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel umieszcza na sprzęcie elektrycznym oznakowanie CE, potwierdzające zgodność tego sprzętu z przepisami rozporządzenia.

2. Oznakowanie CE umieszcza się bezpośrednio na sprzęcie elektrycznym, a w przypadku braku takiej możliwości - na jego opakowaniu, w instrukcji obsługi lub świadectwie gwarancyjnym. Oznakowanie to powinno być widoczne, łatwo czytelne i nieusuwalne.

3. Wzór znaku CE określa załącznik do rozporządzenia.

4. Inne znaki mogą być umieszczane na sprzęcie elektrycznym, jego opakowaniu, w instrukcji obsługi lub świadectwie gwarancyjnym, pod warunkiem że nie zmniejszają widoczności i czytelności znaku CE oraz nie sugerują tego znaku.”

Treść przytoczonych powyżej przepisów wskazuje jednoznacznie na obowiązek oznakowania znakiem CE sprzętu elektrycznego, który jest integralną częścią mebli laboratoryjnych. Jak wyjaśniał na rozprawie w dniu 16 lipca 2009 roku pełnomocnik zamawiającego prof. Artur Jarmołowski, który przez wiele lat pracował i nadal pracuje w laboratoriach - stołu laboratoryjnego nie należy utożsamiać ze zwykłym stołem, nawet mającym gniazdko, jak zwykle biurko; stół laboratoryjny ma bowiem wiele gniazd elektrycznych, jest metalowy z podwieszanymi szafkami metalowymi z doprowadzeniem wody oraz przystawką, która to podtrzymuje. W ocenie Sądu Okręgowego, skoro instalacja elektryczna (o czym Sąd przekonał się, przeprowadzając dowód z katalogu mebli prezentowanych przez DCD Habitat sp. z o.o. oraz innych producentów) jest integralną nieodłączną częścią składową niektórych z mebli laboratoryjnych, cały taki mebel winien być oznaczony znakiem CE. Przecież bez instalacji elektrycznej stół traciłby tak naprawdę walory konieczne dla zamawiającego, jest to logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, stałby się normalnym, zwykłym stołem, nieprzydatnym dla prowadzenia badań laboratoryjnych. Inaczej mówiąc, zamówienie stołu, szafek, czy przystawek bez sprzętu elektrycznego (który w świetle powołanych wyżej przepisów musi być znakowany znakiem CE) nie miałoby żadnego sensu i nie byłoby celowe z punktu widzenia powodów ogłoszenia zamówienia dla Wydziału Biologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Cały czas trzeba pamiętać, co już podkreślono Wyżej w uzasadnieniu orzeczenia, iż oznakowanie CE jest wymagane przez Wspólnotę oraz wszystkie państwa członkowskie z uwagi na bezpieczeństwo użytkowników sprzętu elektrycznego. Dlatego też tego wymogu na pewno nie można uznać za nadmierny, znajduje on bowiem uzasadnienie nie tylko w przytoczonych przepisach prawa, ale także w specyfice mebli laboratoryjnych, których koniecznym składnikiem jest instalacja elektryczna, jak również w charakterystyce pracy w laboratorium i wymogach bezpieczeństwa. Potwierdza to treść Polskiej Normy PN-EN 13150 (odnoszącej się do stołów roboczych dla laboratoriów), w treści której wskazano, że stoły powinny być produkowane w taki sposób, by do minimum ograniczyć urazy i uszkodzenia ciała w warunkach normalnej pracy, przy czym właściwości elektryczne winny być zgodne także z polskimi normami. Fakt, iż zamawiający zrezygnował z wymogu znakowaniem CE elementów, które są samodzielne, nie połączone w jakikolwiek sposób z instalacją elektryczną nie może być argumentem za przyznaniem racji skarżącemu, a wręcz przeciwnie. Zamawiający bowiem, podobnie jak Sąd, dostrzegł, że w przypadku, kiedy sprzęt elektryczny jest nieodłącznym elementem stołów, przystawek i szafek - cały taki zestaw musi posiadać znak CE, w przeciwnym zaś wypadku byłby to wymóg nadmierny, bowiem znakowanie CE nie jest przewidziane dla samych mebli laboratoryjnych, bez instalacji elektrycznej. Bez znaczenia przy tym jest argumentacja dotycząca przepisów karnych - art. 45 i nast. ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku o systemie oceny zgodności, bowiem te regulacje dotyczą sytuacji zupełnie innych, niż ustalone w przedmiotowym postępowaniu - na przykład

wprowadzenia do obrotu lub oddania do użytku wyrób niezgodny z zasadniczymi wymaganiami.

Jeżeli chodzi natomiast o wymóg SIWZ okazania przez wykonawcę tzw. „wystawki”, czyli próbki oferowanych mebli oraz żądania przez zamawiającego certyfikatu jakości - również i te wymagania nie są sprzeczne z polskim porządkiem prawnym, w tym z przepisami ustawy Pzp. Trzeba wskazać, że przepis art. 25 ust. 2 ustawy Pzp stanowi, iż w postępowaniu o udzielenie zamówienia zamawiający może żądać od wykonawców wyłącznie oświadczeń i dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia postępowania, wskazanych w ogłoszeniu, specyfikacji istotnych warunków zamówienia lub zaproszeniu do składania ofert. Dokumenty te zostały skonkretyzowane w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 maja 2006 w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane. Przepis § 3 powołanego aktu ma brzmienie: „1. W celu potwierdzenia, że oferowane dostawy, usługi lub roboty budowlane odpowiadają wymaganiom określonym przez zamawiającego, zamawiający może żądać w szczególności:

- 1) próbek, opisów lub fotografii;
 - 2) zaświadczenia podmiotu uprawnionego do kontroli jakości potwierdzającego, że dostarczane produkty odpowiadają określonym normom lub specyfikacjom technicznym;
 - 3) zaświadczenia niezależnego podmiotu zajmującego się poświadczaniem zgodności działań wykonawcy z normami jakościowymi, jeżeli zamawiający odwołują się do systemów zapewniania jakości opartych na odpowiednich normach europejskich.
 - 4) zaświadczenia niezależnego podmiotu zajmującego się poświadczaniem zgodności działań wykonawcy z europejskimi normami zarządzania środowiskiem, jeżeli zamawiający wskazują środki zarządzania środowiskiem, które wykonawca będzie stosował podczas realizacji zamówienia na roboty budowlane lub usługi, odwołując się do systemu zarządzania środowiskiem i audytu (EMAS) lub norm zarządzania środowiskiem opartych na europejskich lub międzynarodowych normach poświadczonych przez podmioty działające zgodnie z prawem Unii Europejskiej, europejskimi lub międzynarodowymi normami dotyczącymi certyfikacji.
2. Wykonawca może zamiast zaświadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2-4, złożyć równoważne zaświadczenia wystawione przez podmioty mające siedzibę w innym państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego.
3. Wykonawca może zamiast zaświadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, złożyć inne dokumenty potwierdzające odpowiednie stosowanie przez wykonawców równoważnych środków zapewnienia jakości i stosowanie równoważnych środków zarządzania środowiskiem.”

Na tle tej regulacji bez wątpienia nie jest nadmiernym wymóg zamawiającego przedłożenia przez wykonawcę certyfikatu systemu jakości oraz zaprezentowania próbki mebli (tym bardziej, że w stosunku do wartości całego zamówienia koszt sporządzenia tzw. „wystawki” jest niewielki, co wskazywał zamawiający oraz przystępujący po jego stronie POLON-POZNAŃ sp. z o.o. Nadto nie sposób przyznać racji zamawiającemu, że wykonanie i zaprezentowanie próbki mebli jest nader celowe, gdyż przecież dla podjęcia decyzji o zakupie danych stołów, szafek i przystawek (o tak wielkiej wartości - prawie 1 mln złotych) faktycznie konieczne jest obejrzenie elementów zestawu - dla Sądu jest to logiczne i niesprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego.

Natomiast jeśli chodzi o argumenty skarżącego dotyczące materiałów, z których wykonane są elementy urządzeń laboratoryjnych, o ich wymiary, sposób łączenia poszczególnych elementów, technologii spawania czy użycia nitów łączących dane elementy zestawu, stosowania polipropylenu Sąd Okręgowy w pełni podziela w tym zakresie stanowisko Krajowej Izby Odwoławczej Zaprezentowane w uzasadnieniu wyroku z dnia 3 kwietnia 2009 roku. Faktycznie, nie może być tak, co podkreślał zamawiający, a na co zwróciła uwagę Krajowa Izba Odwoławcza, że to zamawiający ma dostosować specyfikację istotnych warunków zamówienia, czyli w istocie własne wymagania co do zamawianych mebli do możliwości technicznych i produkcyjnych danego oferenta. Trzeba podkreślić w

tym miejscu, iż zamawiający w toku postępowania przed Krajową Izbą Odwoławczą precyzyjnie i stanowczo opisał, dlaczego w sposób określony w SIWZ dokonał opisu wymogów, jakie mają spełniać zamawiane przez niego meble, przede wszystkim powołując się na względy bezpieczeństwa oraz funkcjonalności, które są bez wątpienia bardzo ważne w przypadku prowadzenia badań laboratoryjnych przy udziale studentów oraz pracowników naukowych Uniwersytetu. Nadto należy uwypuklić, iż w polskim porządku prawnym jedną z naczelnych zasad prawa cywilnego jest zasada swobody umów, sformułowana w przepisie art. 353¹ k.c. (w brzmieniu: „Strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia.”), co oznacza, że o ile bezwzględnie obowiązujące przepisy nie regulują określonych praw i obowiązków, strony mają, w granicach wynikających z art. 353¹ k.c., swobodę ułożenia stosunku prawnego. Zdaniem Sądu Okręgowego żaden z przepisów ustawy Pzp nie modyfikuje ani nie wyłącza tej zasady w odniesieniu do umów zawieranych wskutek uprzedniego przeprowadzenia postępowania zgodnie z regulacjami Pzp. Zamawiający ma pełne prawo określić parametry niezbędnych dla niego mebli, ich wymiary, technikę produkcji, byle by nie naruszał przy tym przepisów ustawy Pzp ani reguł uczciwej konkurencji, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Gdyby przyjąć rozumowanie skarżącego, należałoby dojść do nietrafnej konkluzji, że to nie zamawiający, ale oferenci będą decydować o wyglądzie i cechach dostarczanych przez siebie produktów, które przecież (o czym nie można zapominać) mają służyć zamawiającemu.

W tym miejscu Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że nie można uznać za słuszne twierdzeń skarżącego, jakoby cały opis produktu w SIWZ i jego sporządzenie przez zamawiającego prowadziło tylko i wyłącznie do spowodowania wybrania oferty POLON-POZNAŃ sp. z o.o. Po pierwsze sam skarżący na rozprawie przed Krajową Izbą Odwoławczą wskazywał, że również byłby w stanie wykonać 90% zamówienia, a tylko dalsze 10% przy zwiększonym nakładzie środków, na przykład przy pomocy podwykonawców, po drugie zaś nie sposób nie zauważyć, że w aktach sprawy na k. 508 znajduje się oświadczenie podpisane tylko i wyłącznie przez zamawiającego (nie zaś przez konsorcjum DCD Habitat sp. z o.o. i „TAWO” Tadeusz Fligier”), iż skarżący spełnia wymogi udziału w postępowaniu toczącym się na podstawie przepisów Pzp oraz że posiada uprawnienia, niezbędną wiedzę i doświadczenie, dysponuje potencjałem technicznym i osobami zdolnymi do wykonania zamówienia oraz znajduje się w sytuacji ekonomicznej zapewniającej jego wykonanie, na k. zaś 541-542 dołączono certyfikat ISO 9001:2000 skarżącego oraz deklarację zgodności CE „TAWO” Tadeusz Fligier, który jest członkiem konsorcjum powołanego przez skarżącego w celu przystąpienia do zamówienia. Nie sposób również przeoczyć tego, że skarżący, działając wspólnie z przystępującym po jego stronie w przedmiotowym postępowaniu, skutecznie w dalszym toku postępowania toczącego się według przepisów Pzp złożył ofertę dostawy i montażu mebli laboratoryjnych dla zamawiającego. Co prawda oferta Konsorcjum skarżącego i przystępującego po jego stronie nie została wybrana przez zamawiającego (k. 304 akt), a jednak treść dokumentacji ofertowej załączonej do akt sprawy jednoznacznie świadczy o tym, że także skarżący (nie tylko POLON-POZNAŃ) był w stanie spełnić wszystkie warunki opisane w SIWZ i skutecznie złożyć ofertę dostawy i montażu mebli laboratoryjnych. W świetle takich ustaleń faktycznych nie może ostać się argument skarżącego, iż określona treść SIWZ umożliwiła złożenie oferty wyłącznie POLON-POZNAŃ sp. z o.o., zaś skarżącemu uniemożliwiła włączenie się do postępowania jako oferentowi.

Reasumując, należy uznać, że opis dokonany w SIWZ przez zamawiającego jest zgodny z porządkiem prawnym, w tym z przepisami ustawy Pzp oraz nie narusza zasad uczciwej konkurencji, a także w żaden sposób nie powoduje nierównego traktowania oferentów. Skoro zatem czynności zamawiającego były w pełni zgodne z prawem, postępowanie nie zostało obarczone żadną z wad wskazywanych przez skarżącego, brak było podstaw do unieważniania postępowania lub też do uznania jakiegokolwiek czynności prawnej zamawiającego za sprzeczną z ustawą albo zmierzającą do jej obejścia (jak bowiem wskazano powyżej - wszystkie czynności podjęte w toku postępowania zostały dokonane prawidłowo, zgodnie z dyspozycjami przepisów ustawy Pzp) - zatem zarzuty skarżącego opisane powyżej, jak również zarzut naruszenia przepisu art. 93 ust. 1 pkt 7 ustawy Pzp i art. 5, 58 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 Pzp oraz art. 22 w zw. z art. 8 ust. 2 Konstytucji nie mogły się ostać (absolutnie nie może być mowy o ograniczeniu wolności działalności gospodarczej skarżącego, skoro po pierwsze postępowanie było w całości prowadzone zgodnie z Pzp, a po drugie, jak wykazano

powyżej, skarżący był w stanie złożyć skutecznie ofertę dostawy i montażu mebli).

Jeżeli chodzi o zarzuty naruszenia przez Krajową Izbę Odwoławczą przepisów art. 188 ust. 7 oraz 190 ust. 1 i 2 ustawy Pzp, jak również art. 188 ust. 4 i 190 ust. 1 i 2 ustawy Pzp - także i one nie zasługiwały na uwzględnienie.

Sygn. akt. X Ga 182/09

)

Przepis art. 188 ust. 4 Pzp ma brzmienie: „Izba może powołać biegłego spośród osób wpisanych na listę biegłych sądowych ustanowionych przy sądach okręgowych, jeżeli ustalenie stanu faktycznego sprawy wymaga wiadomości specjalnych. Biegłemu przysługuje wynagrodzenie w wysokości ustalonej zgodnie z przepisami o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym.” W ocenie Sądu Okręgowego rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy nie wymagało wiadomości specjalnych. Odnośnie oceny konstrukcji stalowych, z których wykonane są meble oferowane przez skarżącego oraz wymogów bezpieczeństwa spełnianych przez te konstrukcje - zdaniem Sądu wystarczające było przeprowadzenie w tym zakresie dowodu ze zgromadzonych w sprawie dokumentów - m.in. katalogów mebli (czego faktycznie nie uczyniono w pierwszym etapie postępowania, ale dowód ten przeprowadził Sąd, zatem to uchybienie nie miało żadnego wpływu na treść rozstrzygnięcia), ale przede wszystkim pism dołączonych do akt, w tym oświadczeń profesorów i pracowników naukowych zamawiającego, którzy przecież od wielu lat pracują przy meblach laboratoryjnych. Zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci przedstawionej powyżej pozwala na ocenę funkcjonalności mebli laboratoryjnych i analizę zasadności wymogów zawartych w SIWZ. Podobnie Sąd nie uznał za konieczne powoływanie w sprawie biegłego i zasięgnięcie jego opinii co do niezbędności znakowania oznaczeniem CE mebli laboratoryjnych oraz co do wymogu certyfikacji zestawów - zarówno na etapie postępowania przed Krajową Izbą Gospodarczą, jak i przed Sądem Okręgowym kwestie te nie wymagały posiadania wiedzy specjalnej. Należy zauważyć, że w polskim systemie prawnym nie jest możliwe wydanie postanowienia o zasięgnięciu opinii biegłego w sytuacji, gdy wymagana wiedza dotyczy sfery prawa - a z taką sytuacją mamy przecież do czynienia w przedmiotowej sprawie, albowiem problematykę certyfikowania czy znakowania CE regulują przepisy powołane powyżej (rozporządzenie Ministra Gospodarki oraz dyrektywa Parlamentu i Rady), dlatego to Sąd oraz Krajowa Izba Gospodarcza w ramach swoich kompetencji i uprawnień ustalały okoliczności, na które skarżący żądał przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego. Wobec powyższego Sąd uznał, że zarzuty skarżącego nie są trafne oraz z tych samych względów oddalił wnioski dowodowe skarżącego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego zawarte w skardze. Sąd nie przeprowadził również dowodu z przesłuchania Macieja Piątyśzaka i Radosława Gibkiego na okoliczność przebiegu rozprawy przed Krajową Izbą Odwoławczą, albowiem Sąd dysponował kserokopią protokołu rozprawy z dnia 24 marca 2009 roku oraz protokołem rozprawy z dnia 31 marca 2009 roku, których treść nie była kwestionowana na rozprawie przed Sądem Okręgowym przez strony, a które to odzwierciedlają przebieg postępowania przed Krajową Izbą

Odwoławczą. Dlatego też Sąd uznał za zbędne przesłuchiwanie na te okoliczności świadków, ponieważ mogliby tylko potwierdzić to, co już jest zapisane w protokołach rozprawy.

Przepis art. 188 ust. 7 Pzp stanowi, iż Izba ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Jest to przepis o analogicznym brzmieniu jak art. 233 § 1 k.p.c. Sąd nie dopatrywał się w przedmiotowej sprawie naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów. Należy wskazać, że ocena ta dokonywana jest przez pryzmat własnych przekonań sądu (w tym przypadku Krajowej Izby Odwoławczej), jego wiedzy i posiadanego zasobu doświadczeń życiowych. Ramy tej oceny wyznaczają wymagania prawa procesowego oraz zasady logicznego myślenia i doświadczenia życiowego, według których izba w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i - wając ich moc oraz wiarygodność - odnosi je do pozostałego materiału dowodowego. Zgodnie z utrwaloną w doktrynie i orzecznictwie wykładnią art. 233 § 1 k.p.c., kryteria oceny wiarygodności i mocy dowodów grupuje się następująco: 1) doświadczenie życiowe, 2) inne źródła wiedzy, 3) poprawność logiczna i 4)

prawdopodobieństwo wersji. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 września 2000 r., V CKN 94/00 (LexPolonica nr 388263, LEX nr 52589) „Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według swego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Przepis art. 233 § 1 k.p.c., przy uwzględnieniu treści art. 328 § 2 k.p.c., nakłada na sąd orzekający obowiązek: po pierwsze - wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału, po drugie - uwzględnienia wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, po trzecie - skonkretyzowania okoliczności towarzyszących przeprowadzeniu poszczególnych dowodów mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności, po czwarte - wskazania jednoznacznego kryterium oraz argumentacji pozwalającej - wyższej instancji i skarżącemu - na weryfikację dokonanej oceny w przedmiocie uznania dowodu za wiarygodny bądź też jego zdyskwalifikowanie, po piąte - przytoczenia w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia dowodów, na których sąd się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności.”

Wszechstronne rozważenie zebranego materiału dowodowego polega na wzięciu pod uwagę całego materiału sprawy, tj. uwzględnieniu wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, które mają znaczenie dla ich mocy i wiarygodności. Następnie sąd dokonuje selekcji materiału pod kątem widzenia istotności poszczególnych jego elementów, a później poprawnie je interpretuje.

Zastosowanie reguł logicznego rozumowania obejmuje uwzględnienie formalnych schematów powiązań pomiędzy podstawami wnioskowania i wnioskami, zastosowanie zasad doświadczenia życiowego wyznacza granice dopuszczalnych wniosków i stopień prawdopodobieństwa ich występowania w danej sytuacji. Jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona.

Ocena wiarygodności i mocy dowodów przeprowadzonych w danej sprawie wyraża istotę sądenia w części dotyczącej ustalenia faktów, tj. rozstrzygnięcia spornych kwestii na podstawie własnego przekonania sędziego powziętego w wyniku bezpośredniego zetknięcia się z dowodami. Powinna odpowiadać regułom logicznego myślenia wyrażającym formalne schematy powiązań między podstawami wnioskowania i wnioskami oraz uwzględniać zasady doświadczenia życiowego będące wyznacznikiem granic dopuszczalnych wniosków i stopnia prawdopodobieństwa ich przydatności w konkretnej sytuacji. Jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadził wnioski logicznie poprawne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, to taka ocena dowodów nie narusza zasady swobodnej oceny dowodów przewidzianej w art. 233 k.p.c. (i art. 188 ust. 7 Pzp), choćby dowiedzione zostało, że z tego samego materiału dałoby się wysnuć równie logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego wnioski odmienne. Tylko w przypadku wykazania, że brak jest powiązania, w świetle kryteriów wyżej wzmiankowanych, przyjętych wniosków z zebrany materiałem dowodowym, możliwe jest skuteczne podważenie oceny dowodów dokonanej przez sąd; nie jest tu wystarczająca sama polemika naprowadzająca wnioski odmienne, lecz wymagane jest wskazanie, w czym wyraża się brak logiki lub uchybienie regułom doświadczenia życiowego w przyjęciu wniosków kwestionowanych. Należy podkreślić, że zarzut skarżącego jest gołosłowny - poza przytoczeniem treści przepisu art. 188 ust. 7 Pzp DCD Habitat sp. z o.o. w uzasadnieniu skargi nie odniosła się do tego, w jaki konkretnie sposób izba naruszyła zasadę swobodnej oceny dowodów, nie wskazała błędów w rozumowaniu izby oraz braku logiki, czy przełamanie zasady doświadczenia życiowego. Dlatego też zarzut ten nie może się ostać.

Tylko w wypadku gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo wbrew zasadom doświadczenia życiowego nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie

podważona.

Wbrew zarzutowi apelacji nie ma podstawy do zarzucenia Krajowej Izbie Odwoławczej naruszenia wymienionego wyżej przepisu.

Krajowa Izba, przeprowadzając ocenę wiarygodności i mocy dowodów, nie przekroczyła ram zasady swobodnej oceny dowodów. Bezasadne są zarzuty uchybienia zasadom logicznego myślenia i doświadczenia życiowego w trakcie oceny dowodów, na których oparto ustalenie okoliczności faktycznych. Rozważenie przez Sąd Okręgowy całego zebranego materiału dowodowego zgromadzonego przez Izbę i dokonanie jego oceny, doprowadziło Sąd Okręgowy do akceptacji dokonanej przez Izbę zarówno oceny materiału dowodowego, jak i wynikającego z tej oceny ustalenia istotnych okoliczności faktycznych sprawy stanowiących podstawę rozstrzygnięcia o odwołaniu skarżącego. Izba na podstawie materiału zebranego w postępowaniu wskazała w uzasadnieniu, na jakich dowodach je oparła oraz umotywowała, jakim dowodom odmówiła wiarygodności. Ocena dowodów poczyniona przez Sąd Okręgowy jest tożsama z ustaleniami uczynionymi przez Izbę, albowiem nie przekracza granicy swobodnej oceny dowodów, jest logicznie poprawna i odpowiada zasadom doświadczenia życiowego.

Zarzut naruszenia uprawnienia do swobodnej oceny materiału dowodowego tylko wtedy może być uznany za usprawiedliwiony, jeżeli Izba zaprezentuje rozumowanie sprzeczne z regułami logiki bądź z doświadczeniem życiowym. Dokonana przez Izbę ocena dowodów, w tym analiza wyników postępowania dowodowego, ich porównanie z przedmiotem tego postępowania i wyciągnięte wnioski nie budzą zastrzeżeń Sądu Okręgowego. Wnioski do jakich doszła Izba są logicznie uzasadnione, nie budzą żadnych wątpliwości w świetle zasad doświadczenia życiowego, aktualnego stanu wiedzy, stanu świadomości prawnej i dominujących poglądów na sądowe stosowanie prawa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002 r., IV CKN 1050/00 (LexPolonica nr 379828, LEX nr 55499).

Skarżący zarzuca także naruszenie przepisu art. 190 ust. 1 i 2 Pzp (w brzmieniu: „Art. 190. 1. Przewodniczący składu orzekającego zamyka rozprawę po przeprowadzeniu dowodów i udzieleniu głosu stronom, a także jeżeli Izba uzna, że sprawa została dostatecznie wyjaśniona.

2. Wydając wyrok Izba bierze ' za podstawę stan rzeczy ustalony w toku postępowania.'”), a jednak w żaden sposób nie wskazuje, ani w treści samego zarzutu (w petitum skargi), ani też w uzasadnieniu środka zaskarżenia, dlaczego uważa zachowanie Izby za uchybienie proceduralne, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia. Przewodniczący udzielał głosu stronom odnośnie każdego zarzutu, a także po przeprowadzeniu w całości postępowania dowodowego, co wynika z treści protokołu rozprawy przed Krajową Izbą Odwoławczą z dnia 31 marca 2009 roku oraz oparła wyrok na ustaleniach dokonanych w toku postępowania, o czym z kolei świadczy treść uzasadnienia wyroku. Wobec gołosłowności zarzutu oraz niedopatrzenia się przez Sąd Okręgowy uchybień Izby w tym zakresie, również i ten zarzut należało uznać za nietrafny.

Wobec powyższych ustaleń, zgodnie z dyspozycją przepisu art. 198 ust. 2 zd. pierwsze Pzp Sąd Okręgowy skargę oddalił uznając ją za bezzasadną.

W punkcie drugim wyroku na podstawie art. 198 ust. 5 Pzp oraz 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 194 ust. 2 Pzp, jak również § 10 ust. 1 pkt 4 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu orzekł o kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Oryginał należy podpisać
Odpis sporządzić

Poznań, dnia

1B 09 2009

41